

ปีการศึกษา 2531

ระบบควบคุมและตรวจสอบความปลอดภัยโดยใช้พัลส์เทรนเทคนิค

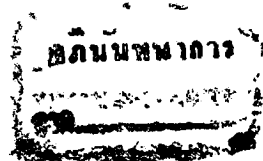

โดย

นาย บุญชัย	เรืองสุขนกุล
นาย ประวิทย์	อเนกวิทยากิจ
นาย ปราโมทย์	เลิศภยโยวงศ์
นาย ปราวุธ	กอบบุญ
นาย พิเชิต	จารุวรรณ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ พลผดุง ผดุงกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่
023220 ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
10.ลค. 2532
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโทปีการศึกษา...2531.....
 ภาควิชา...อิเล็กทรอนิกส์.....
 คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 เรื่อง...ระบบควบคุมและตรวจสอบความปลอดภัยโดยใช้พัลส์เทรนเทคนิค.....
 ผู้จัดทำ.....

1 นาย บุญชัย	เรืองสุขนกุล	281129
2 นาย ประวิทย์	อเนกวิทยากิจ	281139
3 นาย ปราโมทย์	เลิศภักย์โยวงศ์	281147
4 นาย ปราวุธ	กอบบุญ	281148
5 นาย นิชิต	จารุวรรณ	281157

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
 (อาจารย์ พลพัฒน์ พดุงกุล)

023220

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบควบคุมและตรวจสอบความปลอดภัยโดยใช้พัลส์เทรนเทคนิค

นาย บุญชัย   เรื่อง สุขุมกุล
นาย ประวิทย์   อเนกวิทยากิจ
นาย ปราโมทย์   เลิศกษียรวงค์
นาย ปราวุธ   กอบบุญ
นาย พิชิต   จารุทรธรรณ
อ.พลผดุง ผดุงกุล   อาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา 2531

บทคัดย่อ

โครงการนี้ได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้ในระบบควบคุมและตรวจสอบความปลอดภัย โดยมี การควบคุมจากส่วนกลาง ไปยังลูกข่ายที่ติดต่อกับส่วนกลางอยู่ตลอดเวลาเป็นจำนวน 255 ลูกข่าย ทั้งนี้จะแบ่งลูกข่ายออกเป็น 2 ชนิดคือ ลูกข่ายชนิดแรก จะมีส่วนตรวจสอบ (SENSOR) คอยตรวจสอบความผิดปกติ แล้วส่งผลให้ส่วนกลางรับรู้ เพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไปในกรณีที่เกิดความผิดปกติขึ้น ซึ่งลูกข่ายชนิดนี้เรียกว่า ซีเคียว สเลฟ (SECURE SLAVE) ส่วนลูกข่ายชนิดที่สองจะรับสัญญาณจากส่วนกลาง เพื่อดำเนินการแก้ไข และแจ้งให้ผู้ใช้รับทราบ ซึ่งลูกข่ายชนิดนี้เรียกว่า รีโมท สเลฟ (REMOTE SLAVE) ส่วนกลางนี้จะสามารถติดต่อ ซีเคียว สเลฟ และ รีโมท สเลฟ ได้โดยการส่งชุดพัลส์เทรนออกไปตรวจสอบระบบ ผ่านทางสายส่ง (LINE) ที่มีความยาวประมาณ 1 กิโลเมตร (ขนาดความยาวสายที่ใช้ทดลอง)

นอกจากจะทำงานในลักษณะของระบบรักษาความปลอดภัยตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ก็ยังสามารถใช้ในการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์อื่นๆได้ โดยอาศัยการเปิด-ปิด (ON-OFF) ตามเวลาที่ต้องการ โดยผ่านทางรีโมท สเลฟ ซึ่งจะอยู่ภายใต้การควบคุมของไมโครโพรเซสเซอร์ ซึ่งใช้เบอร์ Z-80 เป็นตัวควบคุม และประมวลผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONTROL AND SECURITY SYSTEM WITH PULSE TRAIN TECHNIC

BOONCHAI   RUNGSUKNUKUL
PRAWIT   ANEKWITAYAKID
PRAMOTE   LERTPIYAYOWONG
PRAWUT   KOBBOON
PHICHIT   CHARUTASN
PHOLPADUNG   PADUNGKUL   ADVISOR
ACADEMICS YEAR 1988

ABSTRACT

THIS PROJECT IS DEVELOPED FOR THE CONTROLLING PROCESS AND SECURITY SYSTEM WHICH HAS CENTRAL PROCESSING UNIT (CPU) TO CONTROL 255 SLAVES ALL THE TIME. ALL SLAVES CAN BE ARRANGED INTO TWO GROUPS.

THE FIRST GROUP HAS A SENSOR THAT CAN DETECT AN ABNORMAL SITUATION AND SEND THE SIGNAL TO THE CPU TO MODIFY ITSELF IN CASE OF THE WRONG SITUATION OCCURS AT ANYTIME , AND WE CALL IT "SECURE SLAVE".

THE SECOND GROUP WILL RECEIVE THE SIGNAL FROM CPU TO MODIFY ITSELF AND INFORM THE USER TO KNOW IF A FALSE SITUATION HAPPEN, WE CALL IT "REMOTE SLAVE".

CPU CAN CONTACT WITH BOTH SECURE AND REMOTE SLAVES BY SENDING PULSE TRAIN TO CHECK THE SYSTEM. IT CAN BE COMMUNICATED BY THE COMMUNICATION LINE THAT HAS ONE KILOMETRE LENGTH (LENGTH IN TESTING).

MOREOVER, THIS SYSTEM CAN CONTROL OTHER DEVICES BY TURNING "ON" OR "OFF" SWITCH THAT CONTROLLED FROM A REMOTE SLAVE UNDER THE CONTROLLER AND PROCESSING UNIT (CPU) AT ANYTIME WE WANT.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ	1-1
บทที่ 2	ทฤษฎี และ หลักการ	2-1
	2.1 ส่วนกลาง	2-2
	2.2 ส่วนลูกข่าย	
	2.2.1 ส่วนลูกข่ายชนิด ซีเคียว สเลฟ	2-3
	2.2.2 ส่วนลูกข่ายชนิด รีโมท สเลฟ	2-4
	2.3 ส่วนประมวลผล	
	2.4 ส่วนนาฬิกา	
	2.5 ส่วนแสดงผล	2-13
	2.6 หลักการประมวลผลขณะ ติดต่อกับ ซีเคียว สเลฟ	2-15
	2.7 หลักการประมวลผลขณะ ติดต่อกับ รีโมท สเลฟ	2-17
บทที่ 3	การคำนวณ และ การสร้าง	3-1
	3.1 ส่วนกลาง	
	3.1.1 ส่วนสร้างสัญญาณพัลส์	
	3.1.2 ส่วนสร้างสัญญาณซิงค์	3-3
	3.1.3 ส่วนวงจรสวิตซ์ซิง	3-4
	3.1.4 ส่วนตรวจจับสัญญาณลบ	3-6
	3.2 ส่วนลูกข่าย ชนิด ซีเคียว สเลฟ	3-7
	3.2.1 ส่วนวงจรเรียงกระแส	
	3.2.2 ส่วนตรวจจับสัญญาณซิงค์	3-8
	3.2.3 ส่วนวงจรนับ	3-9
	3.2.4 ส่วนถอดรหัส	3-10
	3.2.5 ส่วนตรวจสอบ	3-11
	3.2.6 ส่วนวารี่ แอน	
	3.2.7 ส่วนสร้างสัญญาณพัลส์ลบ	3-12
	3.3 ส่วนลูกข่ายชนิด รีโมท สเลฟ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ 3.3.1 ส่วนแปลงภาพเป็นตัวเลข ทำนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประ 3-13 ทำนการค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	3.3.2 ส่วนควบคุมเอ๊าท์พุท	
	3.4 ส่วนนาฬิกา RTC	3-14
	3.4.1 การต่อ RTC อินเตอร์เฟสกับ Z-80	
	3.4.2 การอ่านและการเขียนข้อมูลลงใน RTC	3-15
	3.4.3 การนำ RTC ไปใช้งานในระบบ	3-16
	3.5 ส่วนแสดงผล	
	3.5.1 จอ LED แบบ 7 เซ็กเมนต์	
	3.5.2 ออก	3-17
	3.5.3 เครื่องพิมพ์	3-21
	3.5.4 LED	3-23
บทที่ 4	การทดลอง และ ผลการทดลอง	
	4.1 ส่วนมาสเตอร์	4-1
	4.2 ส่วนลูกข่าย	4-2
	4.3 ส่วนแหล่งจ่าย	4-3
	4.4 ส่วนตรวจจับสัญญาณลบ	4-4
บทที่ 5	บทวิจารณ์ และ สรุป	5-1
ภาคผนวก 1		ภาคผนวก 1-1
ภาคผนวก 2		ภาคผนวก 2-1
กิตติกรรมประกาศ		
หนังสืออ้างอิง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันนี้ ความเจริญทางด้านวัตถุ และ เทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปมาก ซึ่งสวนทางกับความเจริญทางด้านจิตใจของมนุษย์ ฉะนั้นระบบรักษาความปลอดภัย (Security System) จึงมีบทบาทที่สำคัญมากในปัจจุบัน เช่น ระบบรักษาความปลอดภัยในโรงงาน ในหมู่บ้าน และตามหน่วยงานต่างๆ เป็นต้น โดยมีหลักการและเทคนิคต่างๆมากมาย แต่ในที่นี้จะกล่าวถึง การใช้เทคนิคการส่งพัลส์เทรน (Pulse Train) ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะระบบนี้สะดวกทั้งในการเดินสาย และ การประยุกต์ใช้งานได้กว้างขวาง

ระบบควบคุมและตรวจสอบความปลอดภัยนี้ มีส่วนประกอบต่างๆ ที่สำคัญดังนี้คือ

1. ส่วนกลาง (Master)
2. ส่วนลูกข่าย (Slave) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ
  - 2.1 ซีเคียว สเลฟ (Secure Slave)
  - 2.2 รีโมท สเลฟ (Remote Slave)
3. ส่วนประมวลผล (Processor)
4. ส่วนนาฬิกาจริง (Real Time Clock)
5. ส่วนแสดงผล (Display)

1. ส่วนกลาง เป็นส่วนส่งสัญญาณพัลส์ไปยังตัวลูกต่างๆ และคอยตรวจสอบความผิดปกติของตัวลูก อีกทั้งยังสามารถส่งสัญญาณควบคุมระยะไกล ไปยังอุปกรณ์อื่นที่ได้ออกแบบไว้แล้ว เพื่อแก้ไขโดยใช้เวลา 2-80 ควบคุมการทำงานทั้งหมด

2. ส่วนตัวลูกชนิดซีเคียวสเลฟ เป็นส่วนตรวจสอบความผิดปกติโดยใช้เวลาเซ็นเซอร์ (Sensor) ชนิดต่างๆ แล้วแต่สถานการณ์ที่จะตรวจสอบ เมื่อตรวจสอบพบก็จะ เลิกส่งสัญญาณพัลส์ลบ ในส่วนพัลส์ของตนเอง เพื่อบอกหน่วยประมวลผล (CPU) ให้รู้ว่าเกิดเหตุการณ์ผิดปกติขึ้นแล้ว

ส่วนตัวลูกชนิดรีโมทสเลฟ เป็นส่วนแก้ไขเหตุการณ์ตามที่ได้อุปกรณ์ไว้แล้ว อันเนื่องมาจากความผิดปกติของซีเคียวสเลฟ โดยจะคอยรับสัญญาณพัลส์ลบในตำแหน่งพัลส์ของตนเอง ซึ่งเมื่อถอดรหัส (Decode) ตรงกันก็จะทำการปิด หรือเปิดอุปกรณ์ควบคุม เช่น รีเลย์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถโปรแกรมให้ทำงานตามเวลาที่ได้ตั้งไว้

3. ส่วนประมวลผล เป็นส่วนที่สำคัญในการควบคุมการทำงานทั้งหมดของระบบ โปรแกรมต่างๆได้ทำการบรรจุไว้ใน EPROM ขนาดความจุ 4 กิโลไบต์ นอกจากนี้ยังมีหน่วยความจำไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อเก็บข้อมูลชั่วคราวจำนวน 4 กิโลไบต์

4. ส่วนนาฬิกาจริง เป็นส่วนที่ใช้บอกเวลาให้หน่วยประมวลผลทราบ ในขณะที่ได้มีการโปรแกรมตามขั้นตอนที่อยู่ในภาคผนวกท้ายเล่มแล้ว เมื่อสิ่งเริ่มการทำงานจอแอลอีดี 7 เซกเมนต์จะทำการแสดง เวลาตามที่ได้ตั้งไว้แล้ว เมื่อเกิดเหตุการณ์ผิดปกติขึ้นกับซีเคียวสเลฟ หากไม่มีการกดปุ่มแสดงผลจอแอลอีดี 7 เซกเมนต์จะยังคงแสดงเวลาในส่วนของนาฬิกาจริงต่อไป

5. ส่วนแสดงผล เป็นส่วนที่ใช้ติดต่อให้ทราบสภาพการทำงานของระบบ ประกอบด้วย

- เครื่องพิมพ์ (Printer) ใช้พิมพ์ข้อมูลลงบนกระดาษ
- จอแอลอีดี 7 เซกเมนต์ (7-Segment) จำนวน 4 หลัก ใช้แสดงข้อมูลต่างๆที่จอ
- ออด (Buzzer) ใช้ทำเสียงแจ้งให้ทราบถึงสภาพความผิดปกติของซีเคียวสเลฟ เสียงออดจะดังประมาณ 1 นาที แล้วจะดับเสียงลงไปเอง แต่ในขณะที่ตั้งอยู่สามารถดับได้จากการกดปุ่มดับหรือกดปุ่มแสดงผล
- แอลอีดี (LED) ใช้แจ้งผลโดยใช้แสงควบคู่ไปกับออด แต่แอลอีดีที่ใช้จะติดสว่างจนกว่าจะมีการกดปุ่มดับแอลอีดีหรือกดปุ่มแสดงผล

ปกติการทำงานในระบบจะอยู่ในลักษณะของนาฬิกาดิจิตอล ซึ่งจะเดินไปเรื่อยๆ จนพบว่ามี ความผิดปกติเกิดขึ้น จะส่งเสียงจากออดและใช้แสงจากแอลอีดี นอกจากนี้จะทำการส่งพัลส์ลบบไปยังรีดโมทสเลฟที่ต้องการเพื่อทำการแก้ไขระบบ เมื่อถึงเวลาที่ตรงไว้ก็จะทำการส่งพัลส์ลบบไปควบคุมอุปกรณ์ด้วย

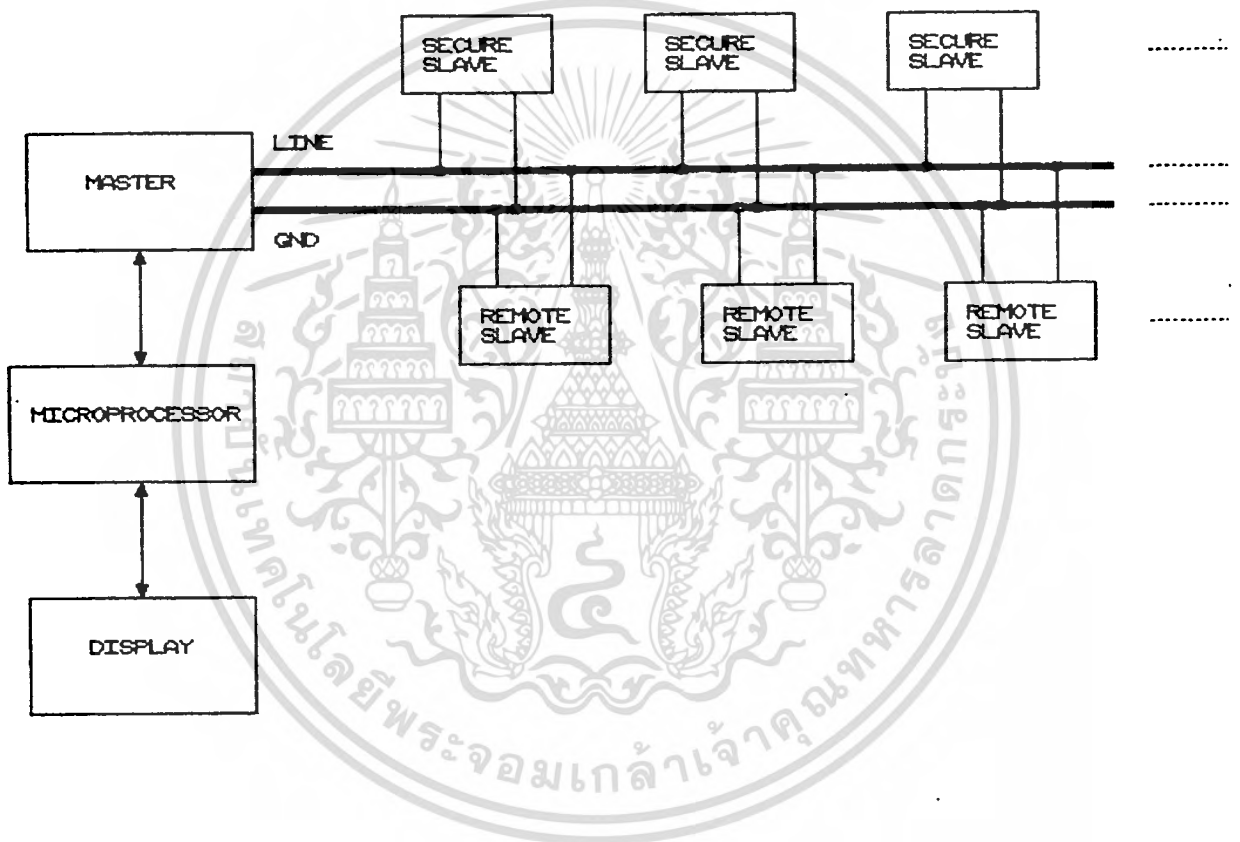
ข้อดีของระบบ คือใช้สายสัญญาณเพียง 2 เส้นเท่านั้นทำให้สะดวกต่อการติดตั้งเดินสาย และสามารถนำไปใช้งานได้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากสามารถต่อตัวลูกได้ 255 ลูก และผู้ใช้สามารถเลือกเซนเซอร์เพื่อมาตรวจสอบเหตุผิดปกติได้มาก เนื่องจากตัวลูกนั้นไม่ยึดติดกับชนิดของเซนเซอร์ และผู้ใช้สามารถเลือกการทำงานของส่วนควบคุมตามเวลาที่ต้องการได้ว่าจะปิดหรือเปิดอุปกรณ์ได้เองตามความต้องการ

สำหรับการนำระบบไปใช้งานควรเลือกใช้ในระบบที่มีขนาดใหญ่ เช่น โรงแรม , หมู่บ้านจัดสรร เป็นต้น และควรเลือกใช้เซนเซอร์ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการ เพื่อให้ได้ระบบที่ดีมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

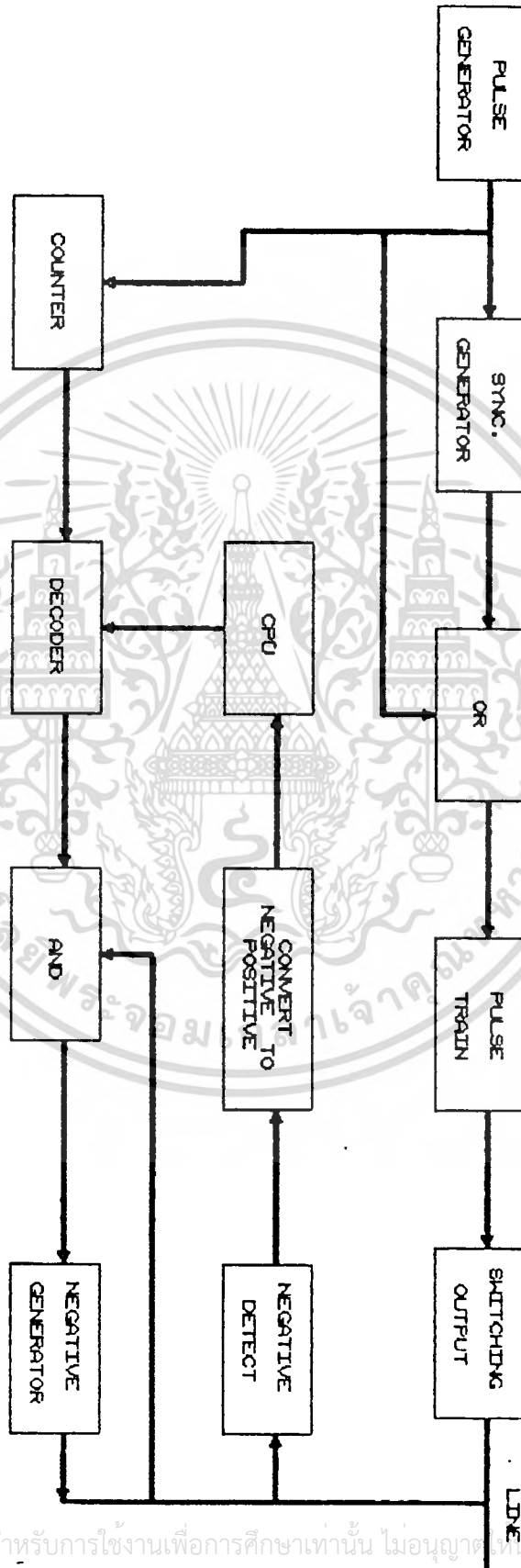
ทฤษฎี และ หลักการ

ระบบควบคุมและตรวจสอบความปลอดภัยนี้ จะสามารถแสดงส่วนประกอบต่างๆ โดยละเอียดได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 แสดงระบบควบคุมและตรวจสอบความปลอดภัย

2.1 ส่วนกลาง (Master)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

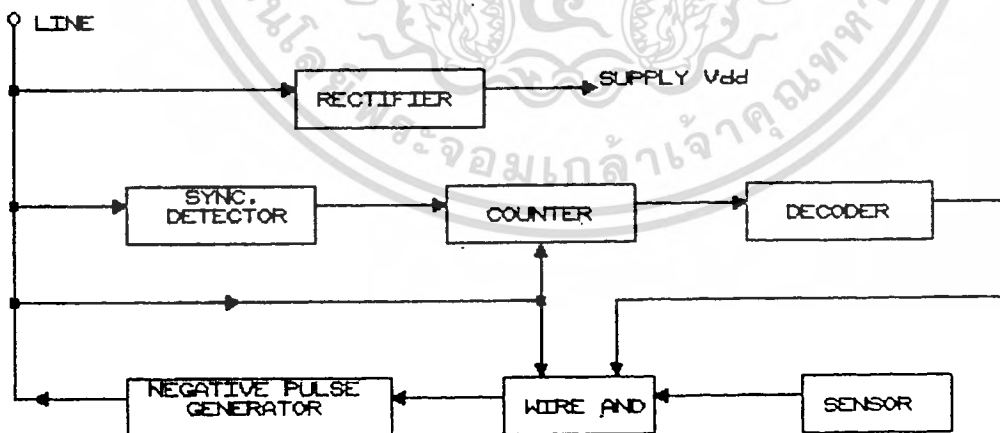
จากภาพ แสดงส่วนประกอบต่างๆของตัวมาสเตอร์ โดยเริ่มจากส่วนที่สร้างสัญญาณพัลส์ (Pulse Generator) แล้วนำสัญญาณพัลส์ที่สร้างขึ้นมานั้น มาเข้าในส่วนสร้างสัญญาณซิงค์ (Sync. Generator) แล้วนำมา OR กับสัญญาณพัลส์ที่สร้างขึ้นมาจากส่วนแรก เพื่อให้ได้เป็นพัลส์เทรน (Pulse Train) แต่ยังคงเป็นระดับที่ไม่สูงมากนัก นำสัญญาณส่วนนี้ไปทริกวงจรถ่วงสวิทช์ซิงค์ เพื่อให้ได้เป็นพัลส์เทรนที่มีระดับโวลต์ที่แจ่มชัดสูงขึ้น แล้วส่งออกไปตามสายส่ง

ส่วนต่อไปเป็นส่วนที่รับสัญญาณพัลส์ลบ ที่ส่งมาตามสาย (Line) จากตัวลูกข่ายชนิดซีเคียวสเลฟ และจะทำการแปลงส่วนพัลส์ลบนี้ให้กลายเป็นพัลส์บวก แล้วส่งต่อไปยังหน่วยประมวลผล เพื่อให้หน่วยประมวลผลถอดรหัสว่าตัวซีเคียวสเลฟตัวใดที่เกิดเหตุการณ์ผิดปกติขึ้น เมื่อทราบว่าเกิดเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้นแล้ว ส่วนกลางนี้จะทำการควบคุม โดยมีส่วนวงจรถับ (Counter) และหน่วยประมวลผลจะทำการถอดรหัสให้ตรงกับตัวรีโมทสเลฟที่ได้โปรแกรมไว้แล้ว ทั้งนี้ ผู้ใช้สามารถโปรแกรมเองได้ว่าจะให้รีโมทสเลฟตัวใดทำงาน จากนั้นจะทำการ AND กับสัญญาณไลน์ เพื่อสร้างสัญญาณพัลส์ลบให้ตรงตำแหน่งกับตัวรีโมทสเลฟ เพื่อทำการควบคุมและแก้ไขเหตุการณ์ หรือแจ้งให้ผู้ใช้รับทราบต่อไป

2.2 ส่วนลูกข่าย (Slave)

จะแบ่งลูกข่ายออกเป็น 2 ชนิดคือ ซีเคียวสเลฟ และรีโมทสเลฟ

2.2.1 ซีเคียวสเลฟ (Secure Slave)

ภาพที่ 2.3 แสดงส่วนประกอบต่างๆของ ส่วนซีเคียวสเลฟ

จากภาพแสดงถึงโครงสร้างการทำงานของส่วนต่างๆ ดังนี้คือ เริ่มจากส่วนรับสัญญาณที่ส่งมาตามไลน์ มาแยกสัญญาณซิงค์ แล้วนำสัญญาณซิงค์ที่ได้มารีเซตส่วนวงจรถับจำนวนพัลส์ที่ส่งมา ถ้าวัดตรงกันก็จะทำให้ได้เอาท์พุทไป Wire And กับสัญญาณไลน์ที่ส่งไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

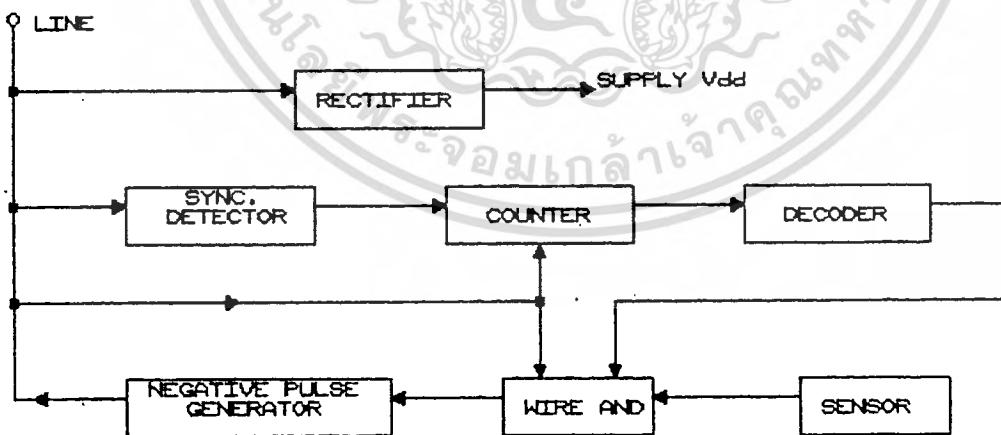
จากภาพ แสดงส่วนประกอบต่างๆของตัวมาสเตอร์ โดยเริ่มจากส่วนที่สร้างสัญญาณพัลส์ (Pulse Generator) แล้วนำสัญญาณพัลส์ที่สร้างขึ้นมาได้นั้น มาเข้าในส่วนสร้างสัญญาณซิงค์ (Sync. Generator) แล้วนำมา OR กับสัญญาณพัลส์ที่สร้างขึ้นมาจากส่วนแรก เพื่อให้ได้เป็นพัลส์เทรน (Pulse Train) แต่ยังคงเป็นระดับที่ไม่สูงมากนัก นำสัญญาณส่วนนี้ไปทริกวงจรถ่วงสวิทช์ซิงค์ เพื่อให้ได้เป็นพัลส์เทรนที่มีระดับโวลต์ที่เต็สูงขึ้นไป แล้วส่งออกไปตามสายส่ง

ส่วนต่อไปเป็นส่วนที่รับสัญญาณพัลส์ลบ ที่ส่งมาตามสาย (Line) จากตัวลูกข่ายชนิดซีเคียวสเลฟ และจะทำการแปลงส่วนพัลส์ลบนี้ให้กลายเป็นพัลส์บวก แล้วส่งต่อไปยังหน่วยประมวลผล เพื่อให้หน่วยประมวลผลถอดรหัสว่าตัวซีเคียวสเลฟตัวใดที่เกิดเหตุการณ์ผิดปกติขึ้น เมื่อทราบว่ามีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้นแล้ว ส่วนกลางนี้จะทำการควบคุม โดยมีส่วนวงจรถับ (Counter) และหน่วยประมวลผลจะทำการถอดรหัสให้ตรงกับตัวรีโมทสเลฟที่ได้โปรแกรมไว้แล้ว ทั้งนี้ ผู้ใช้สามารถโปรแกรมเองได้ว่าจะให้รีโมทสเลฟตัวใดทำงาน จากนั้นจะทำการ AND กับสัญญาณไลน์ เพื่อสร้างสัญญาณพัลส์ลบให้ตรงตำแหน่งกับตัวรีโมทสเลฟ เพื่อทำการควบคุมและแก้ไขเหตุการณ์ หรือแจ้งให้ผู้ใช้รับทราบต่อไป

2.2 ส่วนลูกข่าย (Slave)

จะแบ่งลูกข่ายออกเป็น 2 ชนิดคือ ซีเคียว สเลฟ และรีโมท สเลฟ

2.2.1 ซีเคียว สเลฟ (Secure Slave)

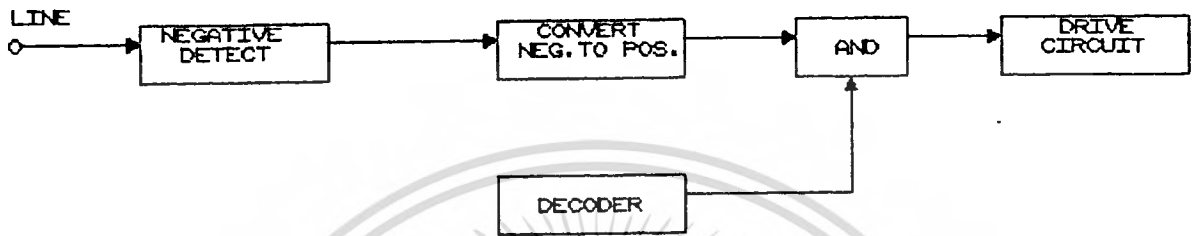

ภาพที่ 2.3 แสดงส่วนประกอบต่างๆของ ส่วนซีเคียว สเลฟ

จากภาพแสดงถึงโครงสร้างการทำงานของส่วนต่างๆ ดังนี้คือ เริ่มจากส่วนรับสัญญาณที่ส่งมาตามไลน์ มาแยกสัญญาณซิงค์ แล้วนำสัญญาณซิงค์ที่ได้มารีเซตส่วนวงจรถับ ให้นับจำนวนพัลส์ที่ส่งมา ถ้าถอดรหัสตรงกันก็จะทำให้ได้เอาทพุทไป Wire And กับสัญญาณไลน์ที่ส่งไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเงาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาและส่วนตรวจสอบ (Sensor) เพื่อให้ส่วนสร้างสัญญาณพัลส์ทำงาน โดยสร้างให้ตรงกับตำแหน่งที่ถอดรหัสไว้ของตัวซีเดียวสเลฟ โดยถ้าเหตุการณ์ปกติ วงจรส่วนนี้จะสร้างสัญญาณพัลส์ลบบอกไป แต่ถ้าเหตุการณ์ผิดปกติ วงจรส่วนนี้จะไม่ทำงาน

2.2.2 รีโมท สเลฟ (Remote Slave)

ภาพที่ 2.4 แสดงส่วนประกอบต่างๆของ ส่วนรีโมทสเลฟ

จากภาพ แสดงถึงโครงสร้างการทำงานของส่วนต่างๆ โดยเริ่มจากส่วนตรวจจับสัญญาณลบของสัญญาณที่ส่งมาตามไลน์ แล้วทำการแปลงส่วนสัญญาณลบนั้นให้เป็นสัญญาณบวก ซึ่งสัญญาณที่ได้นี้ จะรวมสัญญาณที่ได้จากส่วนซีเดียวสเลฟ และที่ได้จากส่วนรีโมทสเลฟ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีส่วนถอดรหัส เพื่อเลือกเอาเฉพาะส่วนสัญญาณลบที่เป็นส่วนของตัวเอง โดยทำการ and กัน ระหว่างสัญญาณที่ได้จากส่วนแปลงสัญญาณลบให้เป็นสัญญาณบวก กับสัญญาณที่ได้จากส่วนถอดรหัส ซึ่งส่วนถอดรหัสนี้สามารถที่จะโปรแกรมได้โดยผู้ใช้ หลังจาก and แล้ว สัญญาณที่ได้นี้สามารถนำไปขับวงจรส่วนต่างๆได้ เช่น รีเลย์ (Relay) วงจรเตือนภัย เป็นต้น

2.3 ส่วนประมวลผล (Processor)

ส่วนประมวลผลนี้จะใช้ ไมโครโปรเซสเซอร์เบอร์ Z-80 ร่วมกับ ชิพเบอร์ 8255 เป็นส่วนสนับสนุน

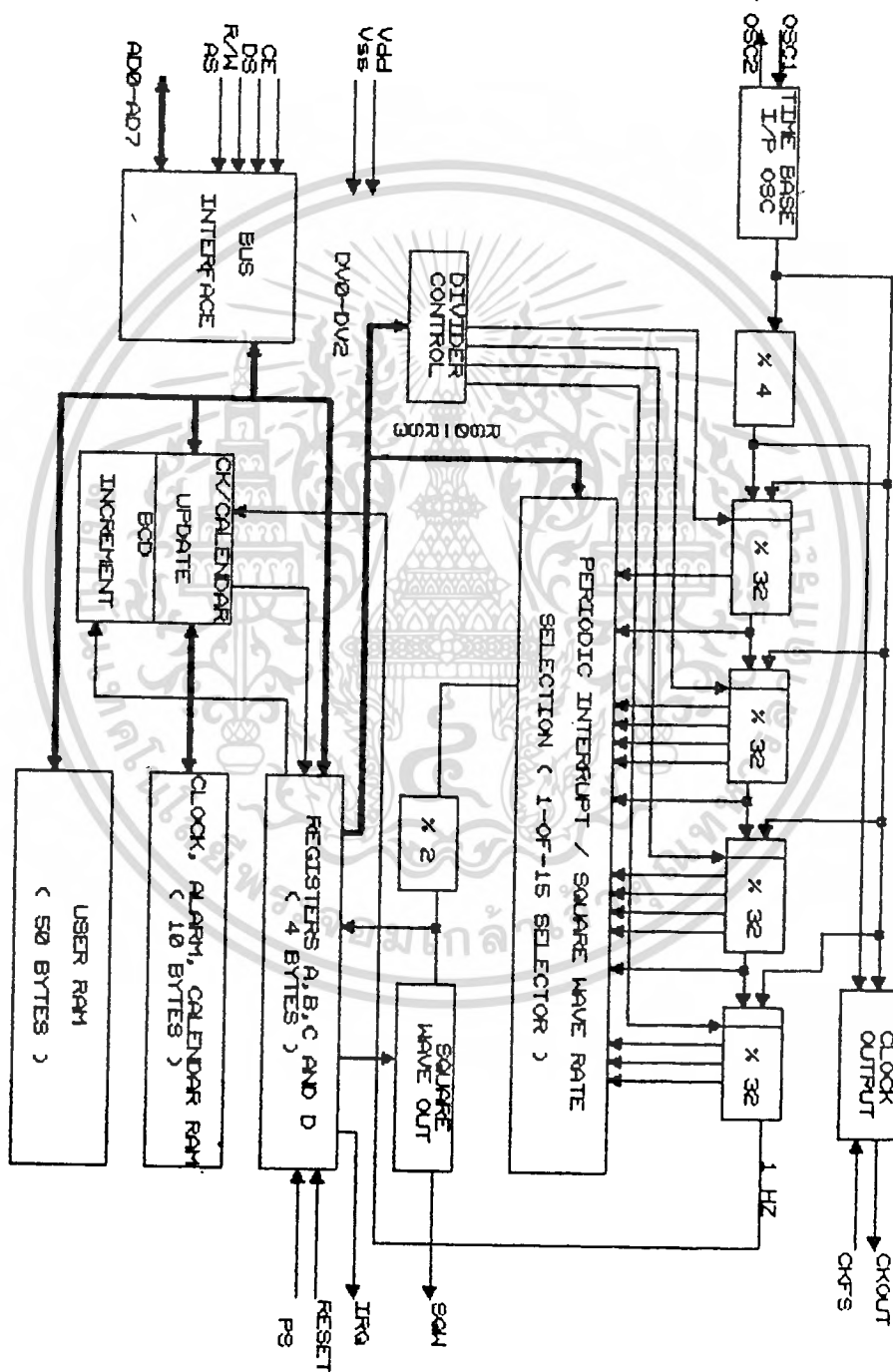
2.4 ส่วนนาฬิกา

ในการบอกเวลาที่ Z-80 นี้จะเลือกใช้ RTC (Real Time Clock)เบอร์ MC 146818 ซึ่งสามารถจะโปรแกรมเวลาต่าง ๆ เช่น นาที, ชั่วโมง ฯลฯ เข้าไปเก็บไว้ในหน่วยความจำของ MC 146818 เองได้ การทำงานจะใช้สัญญาณนาฬิกาความถี่ 4.19 MHz เป็นสัญญาณนาฬิกาให้ MC 146818 ทำงานเดินตามเวลาได้เองโดยอัตโนมัติ ลักษณะการใช้งานของ RTC นี้สามารถออกแบบทางฮาร์ดแวร์ ให้มีลักษณะการใช้งานได้ทั้งแบบหน่วยความจำ และพอร์ต ซึ่งในวงจรที่ใช้จะต่อให้ติดต่อกับ Z-80 ในลักษณะของพอร์ต โดยการเขียนโปรแกรมจึง

ต้องให้ติดต่อกับในลักษณะแบบพอร์ตด้วย จึงจะสอดคล้องกับฮาร์ดแวร์
 เอกสารนี้ให้ติดต่อกับผู้ดูแลระบบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำใบอนุญาตนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1 RTC (Real Time Clock) MC 146818

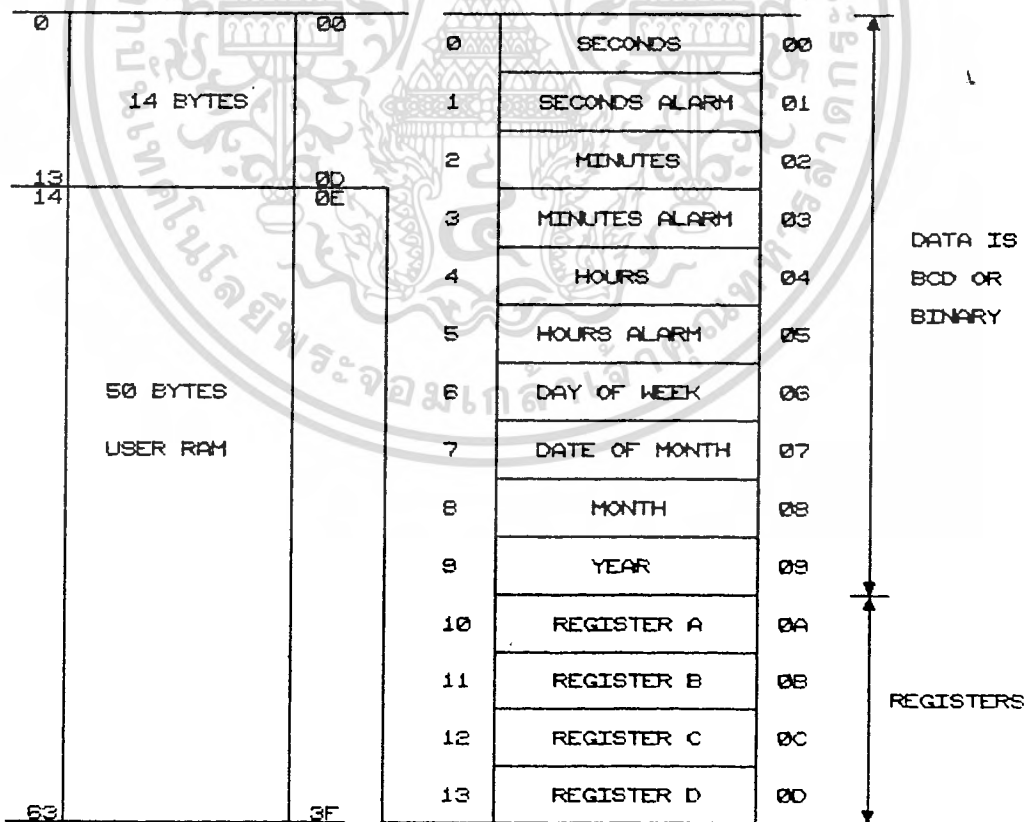
ใช้เป็นนาฬิกาบอกเวลาให้แก่ไมโครโปรเซสเซอร์ โดยซีพียูสามารถเลือกอ่านเวลาได้ทุกเมื่อที่ต้องการ

รูปที่ 2.5 แสดงโครงสร้างภายใน RTC เบอร์ MC 146818

2.4.1.1 ความสามารถและประโยชน์

1. สามารถบอกเวลาได้ตั้งแต่วันที่, นาที, ชั่วโมง, วันในรอบสัปดาห์, วันที่, เดือน ปี 16-bit ไมโครโปรเซสเซอร์ได้อย่างเที่ยงตรง
2. การอินเตอร์เฟสกับ ซีพียู ทำได้ง่าย โดยต่อในลักษณะ เป็นหน่วยความจำ หรือต่อแบบพอร์ต
3. สามารถใช้แหล่งจ่ายไฟสำรองไว้เพื่อกันการสูญหายของข้อมูล เนื่องจาก 16-bit ได้ เนื่องจากโครงสร้างเป็นแบบไอซี CMOS
4. เป็นนาฬิกาที่เดินด้วยเวลาที่แท้จริง เช่นถ้าในเดือนที่ลงท้ายด้วย "ยน" วันที่จะมีเพียง 30 วัน จากนั้นก็จะข้ามไปวันที่ 1 ในเดือนถัดไปได้เอง เป็นต้น
5. มีความสามารถในการตั้งเวลาปลุก เมื่อถึงเวลา ซีพียู ก็จะสามารถรับรู้ได้จากการอินเทอร์รัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 2.6 แสดงการจัดแอดเดรสของหน่วยความจำในตัว MC 146818
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.2 คุณสมบัติที่สำคัญของ RTC

1. กินกระแสไฟน้อยมาก เนื่องจากเป็นไอซี CMOS จึงสามารถเข้ากับแบตเตอรี่สำรองได้

2. สามารถเลือกใช้คริสตอลได้ 3 ความถี่ คือ ความถี่ที่ 32.768 KHz ; 1.048576 MHz และ 4.194304 MHz ซึ่งเลือกได้จากซอฟต์แวร์

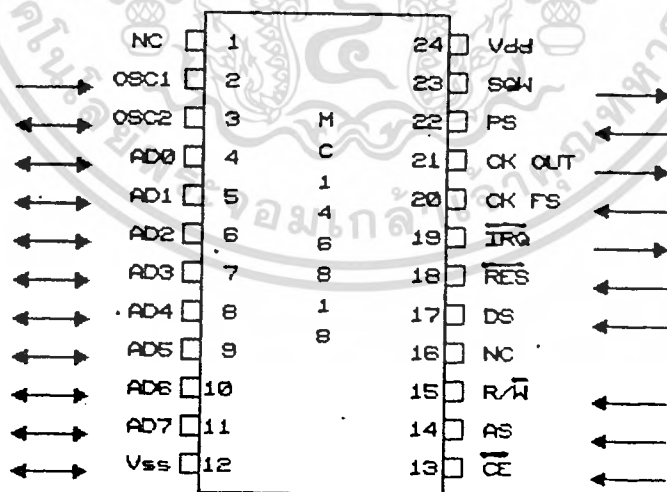
3. ในตัวจะมีหน่วยความจำ RAM อยู่ 64 ไบต์ โดยแบ่งเป็น

- 10 ไบต์ สำหรับเก็บเวลา และ เวลาปลุก
- 4 ไบต์ เป็นรีจิสเตอร์ควบคุม และบอกสถานะ
- 50 ไบต์ เป็นหน่วยความจำทั่วไป ใช้งานได้ตามความต้องการ

4. สามารถเลือกให้นับแบบ 12 หรือ 24 ชั่วโมง และยังแสดงเวลาด้วยรหัสไบนารี หรือแบบ BCD ก็ได้

5. กำหนดการอินเทอร์รัพท์ได้ 3 ลักษณะ คือ

- อินเทอร์รัพท์ตามเวลาปลุก
- อินเทอร์รัพท์ตามความถี่ที่ตั้งไว้
- อินเทอร์รัพท์ทุก ๆ วินาทีหลังจากที่มีการปรับเวลา

ภาพที่ 2.7 การจัดขาของ MC 146818

2.4.1.3 การจัดหา และความหมาย

1. ขา OSC₁, OSC₂ ต่อกับคริสตอลได้โดยตรง หรือป้อนความถี่จากภายนอก

เอกสารนี้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา 2-7 อย่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. AD₀-AD₇ เป็นบัสแอดเดรส และบัสข้อมูลรวมกันในลักษณะมัลติเพล็กซ์ โดยเมื่อขา AS แอคทีฟจะทำงานเป็นบัสแอดเดรส และเมื่อขา DS หรือ R/W แอคทีฟจะทำงานเป็นบัสข้อมูล

3. $\overline{CE}$ เป็นขา Chip Enable ซึ่งในเวลาใช้งานควรต่อขานี้ลงกราวด์

4. AS (Address Strobe) ทำหน้าที่แลตซ์ขา AD₀-AD₇ ไว้เพื่อให้แสดงเป็นขาแอดเดรส ขณะที่ขา AS นี้เปลี่ยนจากลอจิก "1" เป็น "0"

5. R/W หรือขา WR ทำหน้าที่กำหนดการเรียงข้อมูลลงในหน่วยความจำ ทั้ง 64 ไบต์ แอคทีฟที่ลอจิก "0"

6. DS (Data Strobe) หรือขา RD ทำหน้าที่กำหนดการอ่านข้อมูลในหน่วยความจำทั้ง 64 ไบต์ แอคทีฟที่ลอจิก "0"

7. Reset ใช้เพื่อรีเซ็ตระบบ เมื่อขานี้เป็น "0" โดยที่ไม่มีผลต่อการเดินของนาฬิกา แต่จะทำให้เกิดผลดังนี้ คือ

- แฟล็กสำหรับอินเทอร์รัพต์ทั้ง 3 (PIE, UIE, AIE) ถูกเคลียร์ให้เป็น "0"

- แฟล็กแสดงการขออินเทอร์รัพต์ทั้ง 3 แบบ (PF, UF, AF) ถูกเคลียร์ให้เป็น "0"

- ไม่สามารถอ่านและเขียนเวลาได้

- ขาสัญญาณขออินเทอร์รัพต์ (IRQ) เป็นอิมพีแดนซ์สูง

- แฟล็กอินเทอร์รัพต์สัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยม (SQWE) ถูกเคลียร์ให้เป็น "0"

8. $\overline{IRQ}$ (Interrupt Request) เป็นขาเอาต์พุตเพื่อขออินเทอร์รัพต์กับซีพียูโดยแอคทีฟที่ลอจิก "0" ที่สามารถขอได้ 3 ลักษณะคือ

- อินเทอร์รัพต์เป็นจังหวะตามค่าความถี่ที่ขา SQW

- อินเทอร์รัพต์ทุก ๆ 1 วินาที หลังจากผ่านการปรับเวลา

- อินเทอร์รัพต์เมื่อถึงเวลาปลุก

9. CKFS (Clock Out Frequency Select) เป็นขาอินพุตสำหรับหารความถี่ที่ตัวคริสตอล แล้วส่งออกทางขา CKOUT

- ถ้าขานี้เป็น "0" จะเป็นการหาร 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ - ถ้าขานี้เป็น "1" ไม่มีการหาร จะได้ความถี่ CKOUT เท่ากับความถี่การค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

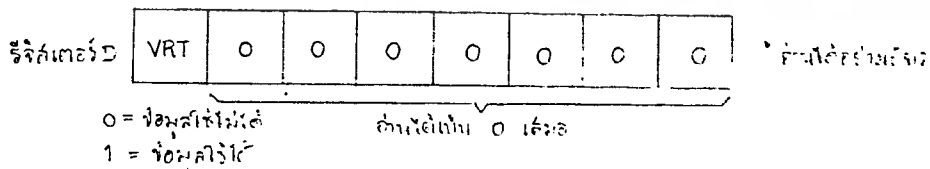
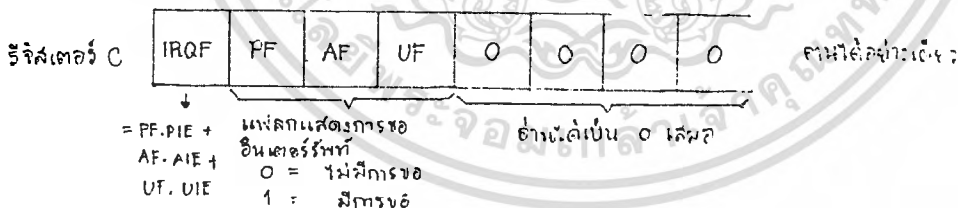
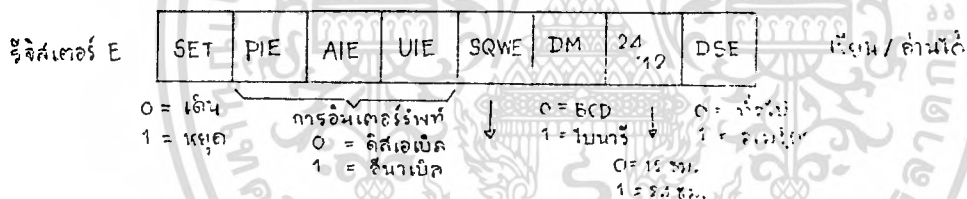
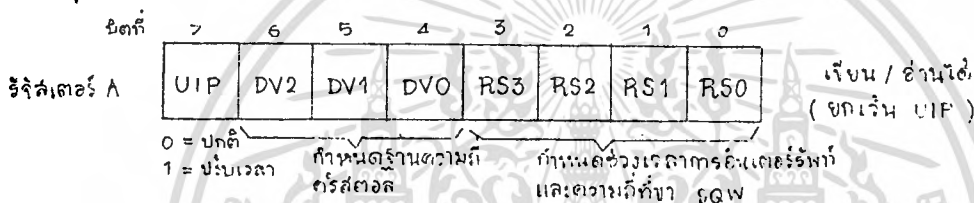
คริสตอล

10. CKOUT (Clock) เป็นขาเอาต์พุตความถี่ของระบบ เพื่อนำไปใช้กับระบบการใช้งานอย่างอื่น

11. PS (Power Sense) เป็นขาอินพุต เพื่อใช้ควบคุมหน่วยความจำว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้องหรือไม่ ซึ่งใช้แสดงสภาวะการป้อนแรงดัน โดยแสดงผลที่แฟล็ก VRT ซึ่งอยู่ในรีจิสเตอร์ ถ้าย่านนี้ยังเป็นลอจิก "0" แฟล็ก VRT จะถูกเคลียร์ให้เป็น "0" มักนิยมต่อเข้ากับแหล่งจ่ายไฟวงจร

12. SQW (Square Wave Output) โดยกำหนดความถี่ได้จากรีจิสเตอร์

ควบคุม

2.4.1.4 รีจิสเตอร์ควบคุม และการแสดงสถานะ

รีจิสเตอร์ A (เขียน/อ่านได้) ยกเว้น UIP รายละเอียดแต่ละบิตมีดังนี้

1. UIP (Update In Progress) อ่านได้อย่างเดียวไม่มีผลจากการรีเซต

- ถ้าเป็น "1" แสดงว่า กำลังใกล้ หรืออยู่ในระหว่างการเปลี่ยนเวลา

- ถ้าเป็น "0" แสดงว่าอยู่ในการทำงานปกติ แสดงว่ายังมีเวลาน้อยที่สุด 224 Sec.ที่จะถึงการปรับเวลา

2. DV2, DV1, DVO (Divider Selection) เป็นตัวกำหนดการเลือกคริสตอลโดย (เรียงจาก DV2-DVO)

- 000 เลือกคริสตอล 4.194304 MHz

- 001 เลือกคริสตอล 1.048576 MHz

- 010 เลือกคริสตอล 32.768 KHz

3. RS3, RS2, RS1, RSO (Rate Selection) ใช้กำหนดความถี่ที่กำเนิดออกทางขา SQW ดังตาราง

บิตทางขวา รีจิสเตอร์ A				คริสตอลความถี่ 4.194 MHz หรือ 1.048 MHz		คริสตอลความถี่ 32.768 KHz	
RS3	RS2	RS1	RS0	ช่วงเวลา การอินเตอร์รัพท์	ความถี่เอาต์พุต จากขา SQW	ช่วงเวลา การอินเตอร์รัพท์	ความถี่เอาต์พุต จากขา SQW
0	0	0	0	NONE	NONE	NONE	- NONE
0	0	0	1	30.517 μ S	32.768 KHz	3.90625 μ S	256 Hz
0	0	1	0	61.035 μ S	16.384 KHz	7.8125 μ S	128 Hz
0	0	1	1	122.070 μ S	8.192 KHz	122.070 μ S	8.192 Hz
0	1	0	0	244.141 μ S	4.096 KHz	244.141 μ S	4.096 Hz
0	1	0	1	488.281 μ S	2.048 KHz	488.281 μ S	2.048 Hz
0	1	1	0	976.562 μ S	1.024 KHz	976.562 μ S	1.024 Hz
0	1	1	1	1.953125 ms	512 Hz	1.953125 ms	512 Hz
1	0	0	0	3.90625 ms	256 Hz	3.90625 ms	256 Hz
1	0	0	1	7.8125 ms	128 Hz	7.8125 ms	128 Hz
1	0	1	0	15.625 ms	64 Hz	15.625 ms	64 Hz
1	0	1	1	31.25 ms	32 Hz	31.25 ms	32 Hz

ตารางที่ 2.1 แสดงช่วงเวลาการอินเตอร์รัพท์เป็นจังหวะ และความถี่เอาต์พุตทางขา

SQW โดยขึ้นอยู่กับบิต RS0 - RS3 ในรีจิสเตอร์ A และความถี่ของตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบุคลากรในหน่วยงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บิตวางขนา รีจิสเตอร์ A				คริสตอลความถี่ 4.194 MHz หรือ 1.048 MHz		คริสตอลความถี่ 92.768 KHz	
				ช่วงเวลา การอินเตอร์รัพท์	ความถี่เอาท์พุท จากขา SQW	ช่วงเวลา การอินเตอร์รัพท์	ความถี่เอาท์พุท จากขา SQW
RS 3	RS 2	RS 1	RS 0	62.5 mS	16 Hz	62.5 mS	16 Hz
1	1	0	0	125 mS	8 Hz	125 mS	8 Hz
1	1	0	1	250 mS	4 Hz	250 mS	4 Hz
1	1	1	0	500 mS	2 Hz	500 mS	2 Hz
1	1	1	1				

ตารางที่ 2.1 แสดงช่วงเวลาการอินเตอร์รัพท์เป็นจังหวะ และความถี่เอาท์พุททางขา SQW โดยขึ้นอยู่กับบิต RS0-RS3 ในรีจิสเตอร์ A และความถี่ของตัวคริสตอลที่ใช้ (ต่อ)

รีจิสเตอร์ B (เขียน/อ่านได้)

- Set ใช้ในการตั้งเวลา และไม่มีผลจากการรีเซต โดย
  - เป็น "0" จะควบคุมให้เวลาเดินตามปกติ
  - เป็น "1" นาฬิกาจะหยุดเดินเพื่อให้ตั้งเวลาได้
- PIE (Periodic Interrupt Enable) ทำหน้าที่อีนาเบิลการอินเตอร์รัพท์ แบบเป็นจังหวะ
- AIE (Alarm Interrupt Enable) ทำหน้าที่อีนาเบิลการอินเตอร์รัพท์ เมื่อถึงเวลาปลุก และถูกเคลียร์เมื่อเกิดการรีเซต
  - เป็น "1" จะทำให้แฟล็ก AF ในรีจิสเตอร์ C ซึ่งมีผลต่อขา IRQ
  - เป็น "0" จะไม่มีผลต่อขา IRQ
- UIE (Update-Ended Interrupt Enable) ทำหน้าที่อีนาเบิลการอินเตอร์รัพท์ทุก ๆ ครั้งที่มีการปรับเวลา เมื่อขานี้เป็น "1" และแฟล็ก UF ในรีจิสเตอร์ C แสดงสถานะของอินเตอร์รัพท์ในโหมดนี้ เมื่อมีการรีเซต หรือ เซตเป็น "1" บิตนี้จะถูกเคลียร์
- SQWE (Square Wave Enable) ทำหน้าที่อีนาเบิล ให้ความถี่ออกทางขา SQW ตามค่าบิต RS3-RS0 ในรีจิสเตอร์ A เมื่อขานี้เป็น "1" และถูกเคลียร์เมื่อเกิดการรีเซต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยความจำ ที่จะให้อยู่ในลักษณะไบนารี เมื่อ DM = "1" หรือ เลข BCD เมื่อเป็น "0" บิตนี้ไม่มีผลจากการรีเซต

7. 24/12 บิตนี้ไม่มีผลจากการรีเซต

- เป็น "1" จะแสดงเวลาในลักษณะ 24 ชั่วโมง
- เป็น "0" จะแสดงเวลาในลักษณะ 12 ชั่วโมง

8. DSE ใช้เฉพาะในอเมริกาเท่านั้นเป็นการปรับเวลาพิเศษ

รีจิสเตอร์ C (อ่านอย่างเดียว) ใช้เพียง 4 บิตเท่านั้น

1. IRQF (Interrupt Request Flag) บิตนี้จะถูกเซตเป็น "1"

เมื่อ

- PF และ PIE เป็น "1" ทั้งคู่ หรือ
- AF และ AIE เป็น "1" ทั้งคู่ หรือ
- UF และ UIE เป็น "1" ทั้งคู่

ซึ่งจะทำให้ขา IRQ ตกเป็น "0" เพื่อขอการอินเตอร์รัพท์ เมื่อซีพียู มาอ่านข้อมูลในรีจิสเตอร์ หรือเกิดการรีเซต จะทำให้บิตนี้เป็น "0"

2. PF (Periodic Interrupt Flag) แสดงการอินเตอร์รัพท์ เมื่อถึงจังหวะการอินเตอร์รัพท์ที่ตั้งไว้ ถูกเคลียร์ในลักษณะเดียวกับ IRQF, AF, UF

3. AF (Alarm Interrupt Flag) แสดงการอินเตอร์รัพท์ เมื่อนาฬิกาเดินมาถึง เวลาปลุกที่ตั้งไว้

4. UF (Updated-Ended Interrupt Flag) แสดงการอินเตอร์รัพท์ เมื่อถึงช่วงการเปลี่ยนเวลาทุก ๆ 1 วินาที

รีจิสเตอร์ D (อ่านอย่างเดียว) ใช้เพียงบิตเดียว

VRT (Valid Ram And Time) แสดงว่าข้อมูลใช้ได้หรือไม่ โดยถ้าขา PS ที่ต่อกับแรงดันไฟเลี้ยงต่ำมาก ก็จะทำให้บิตนี้เป็น "0" เป็นการบอกว่า ข้อมูลไม่ถูกต้อง บิตนี้ไม่มีผลจากการรีเซต

ตำแหน่ง แอดเดรส	แสดงถึง	ช่วงค่า เปลี่ยน แปลง (ฐาน สิบ)	ช่วงค่าเปลี่ยนแปลง		ตัวอย่าง	
			โหมดไบนารี	โหมด BCD	โหมด ไบนารี	โหมด BCD
0	Seconds	0.59	\$00 - \$3B	\$00 - \$59	15	21
1	Seconds Alarm	0.59	\$00 - \$3E	\$00 - \$59	15	21
2	Minutes	0.59	\$00 - \$3B	\$00 - \$59	3A	58
3	Minutes Alarm	0.59	\$00 - \$3B	\$00 - \$59	3A	58
4	HOURS (12 Hours Mode) (24 Hours Mode)	1.12	\$01 - \$0C (AM) \$81 - \$8C (PM)	\$01 - \$12 (AM) \$81 - \$92 (PM)	05	05
		0.23	\$00 - \$17	\$00 - \$23	05	05
5	Hours Alarm (12 Hours Mode) (24 Hours Mode)	1.12	\$01 - \$0C (AM) \$81 - \$8C (PM)	\$01 - \$12 (AM) \$81 - \$92 (PM)	05	05
		0.23	\$00 - \$17	\$00 - \$23	05	05
6	Day of the week sunday = 1	1.7	\$01 - \$07	\$01 - \$07	05	05
7	Date of the Month	1.31	\$01 - \$1F	\$01 - \$31	0F	15
8	Month	1.12	\$01 - \$0C	\$01 - \$12	02	02
9	Year	0.99	\$00 - \$63	\$00 - \$99	4F	79

ตารางที่ 2.2 แสดงช่วงของข้อมูลที่อ่าน/เขียนได้จากหน่วยความจำที่แสดงเวลา, วัน, วันที่, เดือน และปี ในโหมดของเลขไบนารี และ BCD พร้อมด้วยตัวอย่าง ซึ่งเป็นเวลา 5:58:21 วันอังคารที่ 15 กุมภาพันธ์ ปี 1979 (เป็นเวลาช่วงเช้า : AM)

2.5 ส่วนแสดงผล (Display)

ในการแสดงผลออกทางจอนี้จะใช้แอลอีดี 7 เซกเมนต์(LED 7-Segment) จำนวน 4 หลัก การใช้งานนั้นหากต้องการให้หลักใดแสดงค่าออกเป็นตัวเลขนั้น จะใช้ไอซีเบอร์ 74LS373 เป็นตัวเก็บข้อมูลชั่วขณะแลห้ค่าค้างไว้ หลักแต่ละหลักที่ใช้ในการแสดงทั้ง 4 นี้จะใช้ไอซีเบอร์ 74LS373 แต่ละตัวประจำแต่ละหลักทุกหลัก การจะทำให้แสดงออกด้วยค่าหลักใดจะส่งข้อมูลออกมาจากไอซี 8255 ซึ่งเป็นพอร์ตที่รับข้อมูลมาจาก Z-80 อีกที

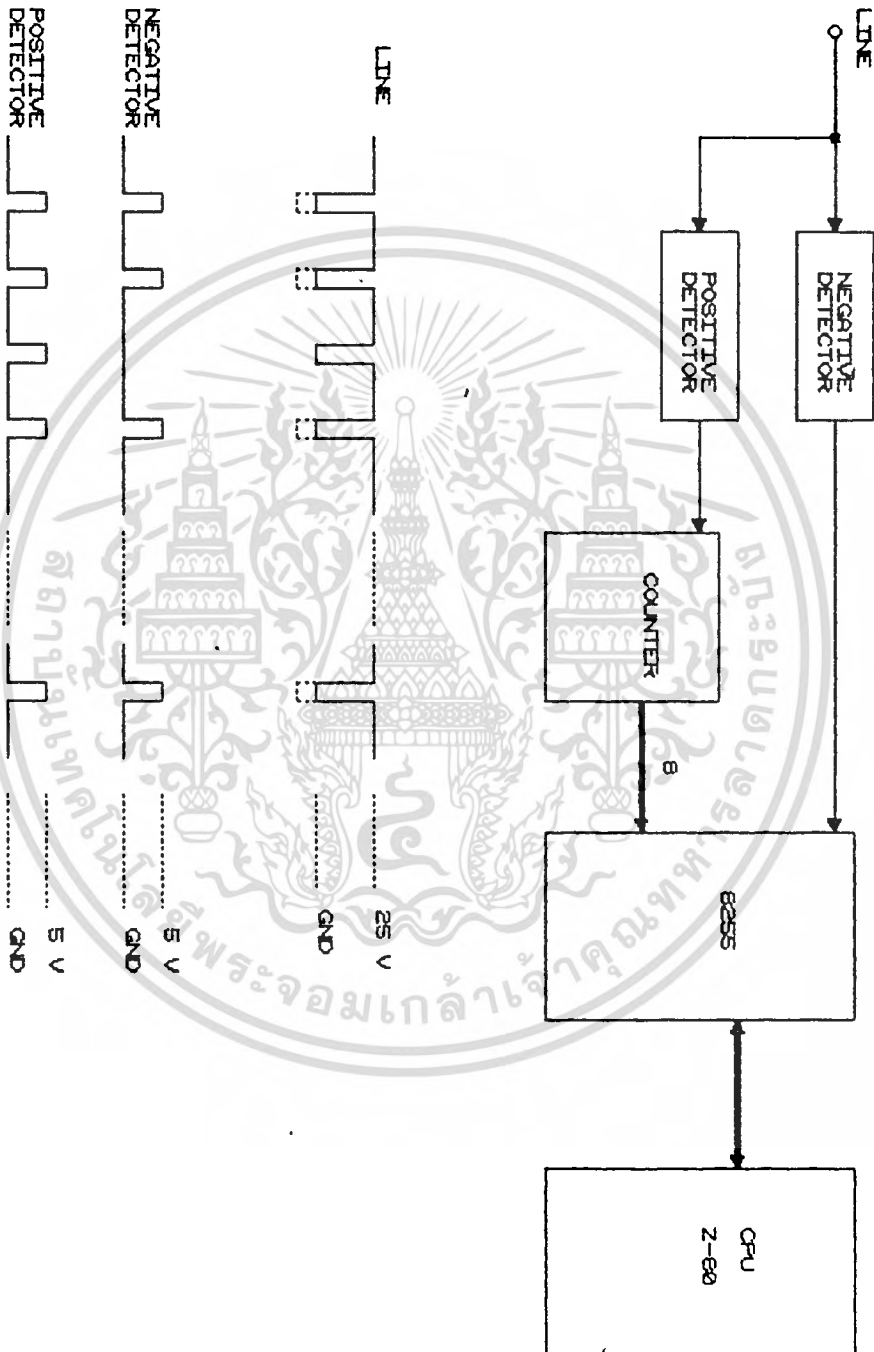
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ซึ่งห้ามการแสดงผลออกทางเครื่องพิมพ์ที่อื่น ข้อมูลที่ต้องการแสดงจะเก็บไว้ในราคาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยความจำของ เครื่อง จากนั้นจะมีโปรแกรมที่ใช้ในการเปลี่ยนค่าข้อมูลนี้ ให้ตรงกับการทำงานของ เครื่องพิมพ์ หน่วยประมวลผลจะสั่งให้มอเตอร์ของ เครื่องพิมพ์หมุน ที่จานหมุนของมอเตอร์ นี้จะมีแกนต่อกับขั้วไฟฟ้าซึ่งมีอยู่หลายขั้ว โดยแต่ละขั้วจะแทนตัวสัญลักษณ์ที่จะพิมพ์ได้ ขณะเดียวกัน จะทำให้เกิดเป็นพัลส์ออกไปยังไอซี 402๗ ซึ่งเป็นไอซีที่ใช้รับจำนวนพัลส์นี้ เมื่อมอเตอร์หมุนครบ รอบจะมีการรีเซ็ตตัวไอซี 402๗ ให้เริ่มนับใหม่ แล้วหน่วยประมวลผลจะอ่านค่าที่ได้จากการนับ ของไอซี 402๗ ไปเทียบหาค่าที่ต้องการพิมพ์ เมื่อได้ค่าที่ถูกต้องจะส่งข้อมูลให้ตีคอยล์พิมพ์ไปบน กระดาษพิมพ์ได้ หลังจากตีคอยล์ช่วงเวลาที่เหมาะสมแล้ว จะสั่งให้หยุดตีคอยล์ (โดยหยุดจ่าย ไฟที่คอยล์) จากนั้น การทำงานจะกลับไปในลักษณะ เดิม เมื่อมีการพิมพ์หลักใหม่ โดยมอเตอร์ จะเลื่อนตำแหน่งออกไปเองเพื่อพิมพ์หลักต่อไป เมื่อได้หลักครบแล้วจะมีการหน่วง เวลาขณะตีคอยล์ ไฟยาวออกไป ซึ่ง เครื่องพิมพ์จะรู้ว่าต่อไปจะต้องขึ้นบรรทัดใหม่ หลังจากนั้นจะมีการเลื่อนกระดาษ เองเพื่อพิมพ์บรรทัดต่อไป

การเตือนภัยเพื่อแจ้งให้ทราบสภาพการทำงานนอกจากจะใช้ เครื่องพิมพ์และ จอแอลอีดี 7 เซกเมนต์ ยังใช้ฮือด (BUZZER) ขนาด 6 โวลท์ทำงานร่วมกับวงจรทิมเมอร์เพื่อ ทำการส่ง เสียง เป็นเวลาประมาณ 1 นาที หลังจากนั้นเมื่อครบตามเวลาที่กำหนดไว้ก็จะทำการ หยุดส่ง เสียงแต่ในขณะที่ยังมีเสียงดังอยู่สามารถรีเซ็ตเพื่อหยุดเสียงออกได้

นอกจากนี้ยังใช้แอลอีดี (LED) เป็นตัวบอกความผิดพลาดการทำงานของซี เดียว สเลฟด้วย โดยอาศัยหลักการของการแลทซ์ข้อมูลข้างไว้ ภายในตัวไอซี 4027 ซึ่งจะให้ เอาท์พุทเป็น 1 เมื่อมีอินพุทเป็น 1 เข้ามาทริก

2.6 หลักการประมวลผลของส่วนกลางขณะติดต่อกับซีเคียว สเลฟ

ภาพที่ 2.9 แสดงบล็อก โคอะแกรมของซีพียูในส่วนของมาสเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 2-15
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1 หลักการตรวจสอบซีเคียว สเลฟ

จากสัญญาณที่ส่งมาตามสายไลน์ ซึ่งมีลักษณะ เป็นพัลส์เทรน ที่มีระดับโวลต์เตจ ประมาณ 25 โวลต์ และมีสัญญาณพัลส์ลบบิตตามด้วย จะถูกผ่านไปยังส่วนตรวจจับสัญญาณลบ(ที่อยู่บน ส่วนกลาง) ซึ่งจะตรวจจับเฉพาะสัญญาณลบเท่านั้น และ จะทำการแปลงสัญญาณลบนั้น ให้เป็น สัญญาณบวก แล้วส่งออกไปยังพอร์ตของ 8255 ต่อไป

สัญญาณไลน์อีกส่วนหนึ่ง จะผ่านไปยังส่วนตรวจจับสัญญาณบวก ซึ่งจะตรวจจับ เฉพาะสัญญาณบวกเท่านั้น ดังนั้น สัญญาณที่ได้จากส่วนตรวจจับสัญญาณบวก จะมีลักษณะ เป็นพัลส์ เทรน ที่ไม่มีสัญญาณลบ แต่มีระดับโวลต์เตจต่ำกว่าคือ ประมาณ 5 โวลต์ เพื่อที่จะ เป็นอินพุท ของส่วนวงจรมับ ในส่วนของวงจรมับนี้จะทำหน้าที่นับสัญญาณที่เข้ามา โดยมีลักษณะ การนับเป็นชนิด 10 นาฬิกา

PULSE INPUT	BINARY OUTPUT	
1	0000	0001
2	0000	0010
3	0000	0011
4	0000	0100
...	...	...
255	1111	1111

ตารางที่ 2.3 ตารางแสดงจำนวนสเลฟ

จะเห็นว่าอินพุทที่เข้ามาที่ 8255 มาจากวงจร 2 ส่วน คือ ส่วนแรกมาจาก เอาท์พุทของส่วนตรวจจับสัญญาณลบ โดยที่ถ้ามีสัญญาณลบเข้ามา จะให้ระดับสัญญาณเป็นระดับสูง แต่ถ้าไม่มีสัญญาณลบเข้ามาจะให้ระดับสัญญาณเป็นระดับต่ำ ส่วนที่สองมาจากเอาท์พุทของส่วนวงจรมับ โดยมีลักษณะ เป็นเลขฐานสอง ซึ่งจะแสดงถึงตัวที่ของ ซีเคียว สเลฟใดๆ

ดังนั้นถ้าให้ซีพียูอ่านข้อมูลจากส่วนวงจรมับ ซึ่งจะรู้ถึงว่าเป็นซีเคียว สเลฟ ตัวที่ใดๆ จากนั้นก็ให้อ่านข้อมูลจากส่วนตรวจจับสัญญาณลบ โดยถ้ามีสัญญาณลบจะอ่านเป็นระดับสูง แต่ถ้าไม่มีสัญญาณลบจะอ่านเป็นระดับต่ำ

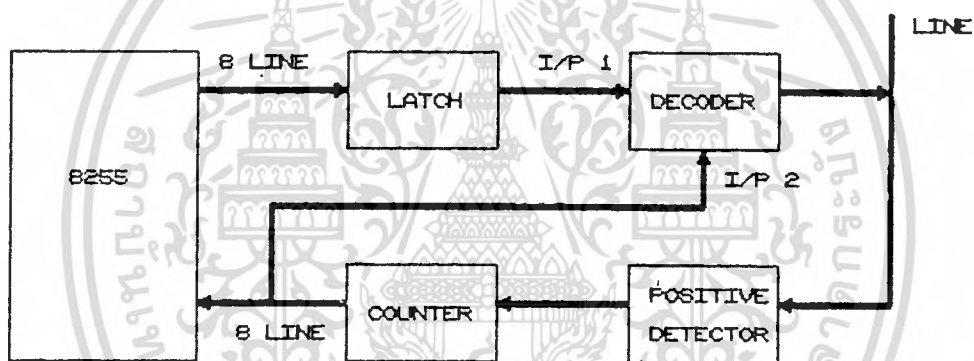
เนื่องจากระบบนี้ ระหว่างซีเคียว สเลฟ กับส่วนมาสเตอร์จะมีการส่งสัญญาณ 1 ที่กันตลอดเวลา โดยที่ซีเคียว สเลฟจะส่งสัญญาณลบให้กับส่วนมาสเตอร์ แต่ถ้าหากว่าเกิดเหตุการณ์ผิดปกติขึ้นตัวซีเคียว สเลฟก็จะไม่ส่งสัญญาณลบให้กับส่วนมาสเตอร์ ดังนั้นถ้าให้ซีพียูอ่านข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 มุลจากเอาท์พุทของส่วนวงจรมับ ก็จะมีรู้ถึงว่าซีเคียว สเลฟตัวที่เท่าใด แล้วให้ซีพียูอ่านข้อมูลจาก
 ไม่วารณใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ไปเป็นเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกที่ตรงตามกรุณาไปใช้

เอาท์พุทของวงจรถาวจจับสัญญาณลบก็จะรู้ว่าซีเคียว สเลฟตัวนั้นๆเกิดเหตุการณ์ผิดพลาดหรือไม่ ถ้าเป็นปกติข้อมูลที่อ่านจากส่วนตรวจจับสัญญาณลบจะเป็นระดับสูง แต่ถ้ามีเหตุการณ์ผิดพลาดก็จะเป็นระดับต่ำ จะเห็นได้ว่าจากลักษณะการให้อ่านข้อมูลแบบนี้ จะทำให้ทราบว่ามีซีเคียว สเลฟตัวใดๆ เกิดเหตุการณ์ผิดพลาดขึ้นหรือไม่

เนื่องจากระบบนี้ จะมีส่วนที่ทำหน้าที่เป็นนาฬิกาด้วย คือ ถ้าขณะที่ยังไม่มีซีเคียว สเลฟ ตัวใดผิดพลาด ระบบก็จะแสดงผลเป็นเวลาของนาฬิกาออกมา แต่ถ้าซีเคียว สเลฟตัวใดผิดพลาด ก็จะมีการเก็บเวลาในขณะที่เกิดการผิดพลาดด้วย และหากส่งพัลส์ลบออกมาอีกเมื่อใดก็จะเก็บเวลาของตัวซีเคียว สเลฟออกไว้ด้วย

2.7 หลักการประมวลผลของส่วนกลางขณะติดต่อกับรีโมท สเลฟ

ภาพที่ 2.10 บล็อกไดอะแกรมแสดงการประมวลผลของรีโมทสเลฟ

2.7.1 หลักการตรวจสอบรีโมท สเลฟ

หลักการของส่วนรีโมท คือ ส่งสัญญาณลบจากมาสเตอร์ไปยังรีโมทสเลฟ โดยที่มีส่วนถอดรหัสเป็นตัวควบคุมการส่งสัญญาณลบ ซึ่งเมื่อมีอินพุท (i/p 1) ส่งมาจากซีพียู โดยผ่านทาง 8255 กับ อินพุท (i/p 2) ที่มาจากส่วนเอาท์พุทของวงจรมีค่าตรงกันแล้ว วงจรถาวจถอดรหัสก็จะส่งสัญญาณพัลส์ลบไปยัง ไลน์

ตัวอย่าง คือ ถ้าต้องการส่งรีโมทตัวที่ 15 แล้ว 8255 ก็ส่งค่า 15 ซึ่งอยู่ในรูปของ เลขฐานสอง ไปยังส่วนของวงจรมี โดยจะมีส่วนของวงจรถาวจถอดรหัสค่าเอาท์พุท เมื่อวงจรมีทำการนับสัญญาณพัลส์ได้ถึงค่าที่ 15 ซึ่งขณะนี้ที่เอาท์พุทของวงจรมีจะมีค่าเดียวกับที่เอาท์พุทของวงจรถาวจถอดรหัส ดังนั้น ส่วนวงจรมีจึงทำการส่งสัญญาณพัลส์ลบออกไปในช่วงเวลาของสัญญาณพัลส์ที่ 15 ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

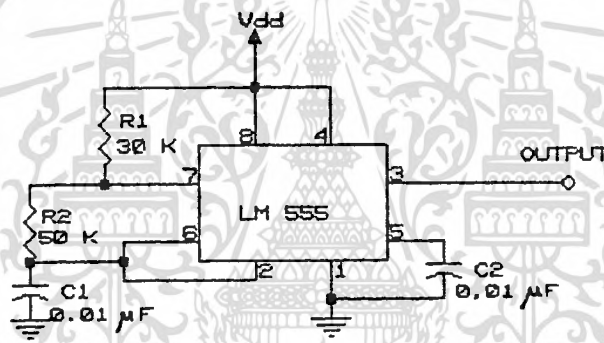
การคำนวณ และ การสร้าง

ในระบบควบคุมและรักษาความปลอดภัยนี้ มีการคำนวณและหลักการในการสร้าง ส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

3.1 ส่วนกลาง (Master)

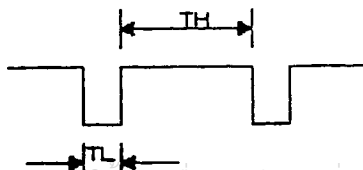
ส่วนมาสเตอร์นั้นจะประกอบไปด้วยวงจรต่างๆคือ ส่วนสร้างสัญญาณพัลส์ ส่วนสร้างสัญญาณซิงค์ ส่วนวงจรวัดชีพจร และส่วนตรวจจับสัญญาณลบ ซึ่งส่วนต่างๆมีการคำนวณ รายละเอียดในการสร้าง และการทำงาน ดังต่อไปนี้

3.1.1 ส่วนสร้างสัญญาณพัลส์ (Pulse Generator)

ภาพที่ 3.1 แสดงวงจระอสเตเบิล (Astable Circuit)

ส่วนสร้างสัญญาณพัลส์นี้ จะสร้างพัลส์จาก ไอซี 555 ไทม์เมอร์ โดยการต่อ ไอซี 555 ในลักษณะการทำงานแบบเปลี่ยนแปลงระดับสัญญาณตลอดเวลา (Astable) เพื่อให้เราได้สัญญาณพัลส์ออกมา โดยในวงจรมีหลักการทำงานคือ เริ่มแรกตัวเก็บประจุ C_1 จะถูกชาร์จผ่าน R_1 และ R_2 ซึ่งจะมีค่า Charge Time Constant (τ) = $(R_1+R_2)*C_1$ ซึ่งจะได้สัญญาณเป็นระดับสูง โดยจะมีคาบเวลา $T_H = (0.693)*(R_1+R_2)*C_1$ ส่วนกรณีเมื่อตัวเก็บประจุดีสชาร์จ จะคายประจุผ่าน R_2 ซึ่งจะมีค่า Discharge Time Constant (τ) = R_2*C_1 ซึ่งจะได้สัญญาณเป็นระดับต่ำ โดยจะสามารถหาค่าคาบเวลา $T_L = 0.693*R_2*C_1$ ดังรูป!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{Duty Cycle} = T_H / (T_L + T_H)$$

จากการทดลอง เราออกแบบให้ Duty Cycle มีค่าประมาณ 70%-80% เพื่อให้สัญญาณพัลส์ลบไม่ตกลงเมื่อเพิ่มจำนวนพัลส์

การคำนวณ : เราต้องการสัญญาณพัลส์ 2 KHz

$$T = 1 / f = 1 / 2 \text{ KHz} = 0.5 \text{ mSec.}$$

Duty Cycle 50%

Duty Cycle 70%

$$T_{\text{high}} = 0.5 * 0.7 = 0.35 \text{ mSec.}$$

$$T_{\text{low}} = 0.5 * 0.3 = 0.15 \text{ mSec.}$$

Select Capacitor $C = 0.01 \mu\text{F}$

$$T_L = 0.693 R_2 C_1 = 0.15 \text{ mSec.}$$

$$R_2 = 0.15 \text{ mSec.} / (0.693)(0.01 \mu\text{F})$$

$$= 21 \text{ K}$$

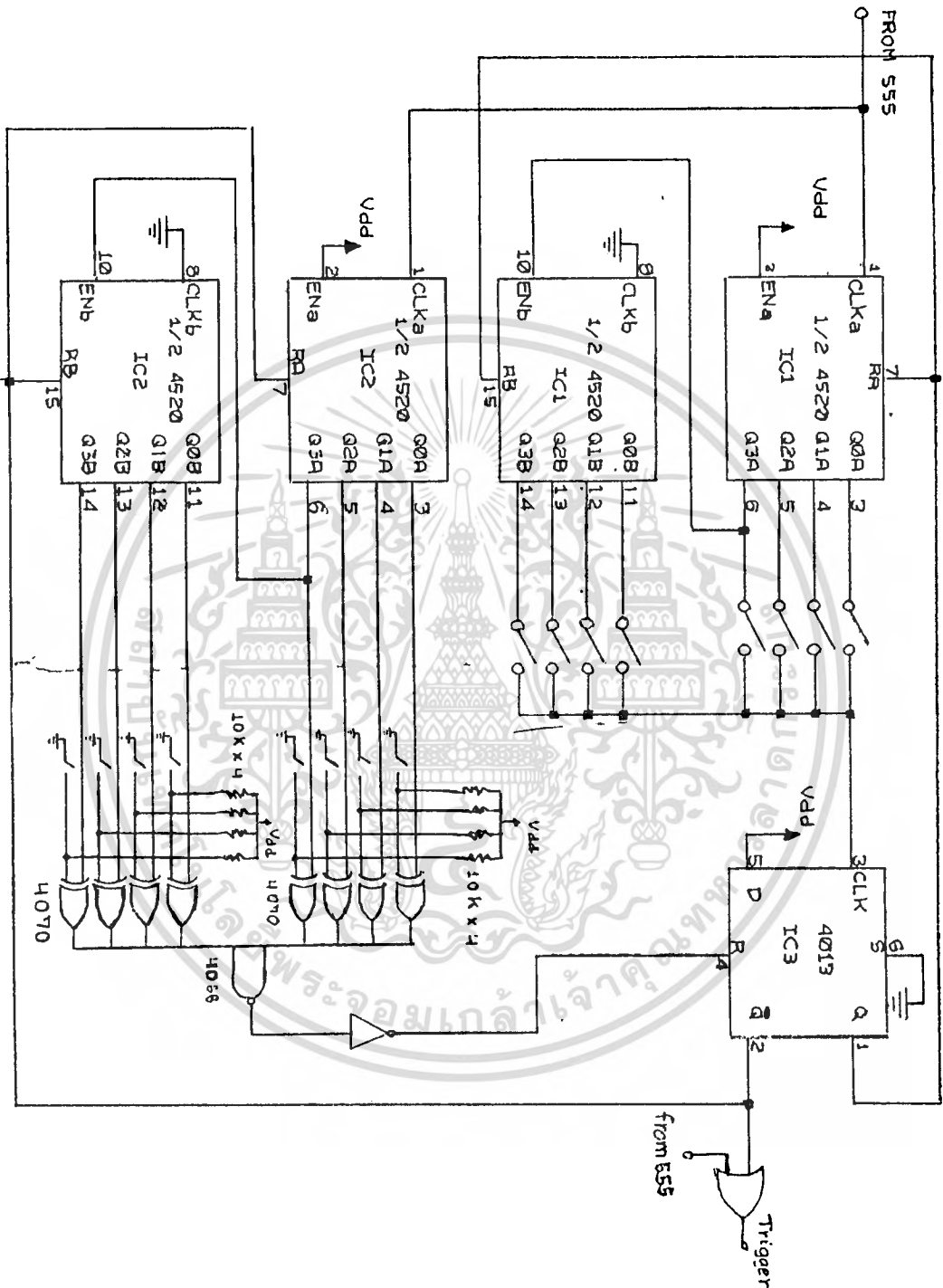
$$T_H = 0.693 (R_1 + R_2) * C_1 = 0.35 \text{ mSec.}$$

$$R_1 + R_2 = 0.35 \text{ mSec.} / (0.693)(0.01 \mu\text{F})$$

$$R_1 = 50 \text{ K} - 21 \text{ K}$$

$$= 29 \text{ K}$$

3.1.2 ส่วนสร้างสัญญาณซิงค์ (Synchronous Generator)

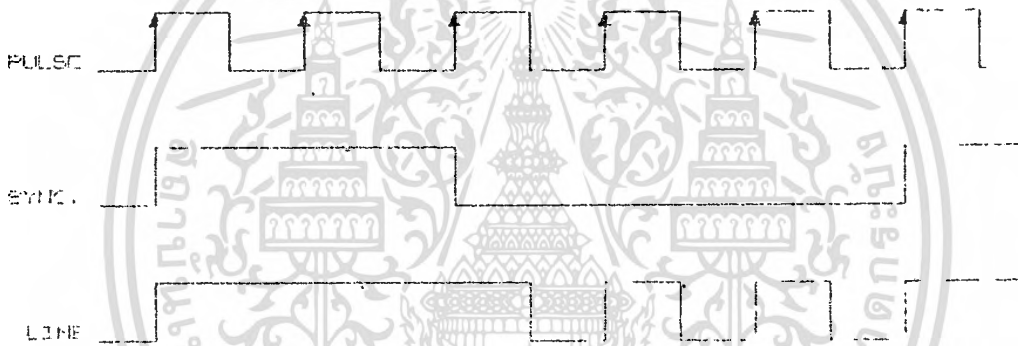

ภาพที่ 3.2 แสดงวงจรสร้างสัญญาณซิงค์

จากภาพ มีขั้นตอนการทำงานคือ เริ่มแรกขา Q และ Q̄ ของไอซี 4013 ซึ่งเป็น D Flip Flop จะมีสถานะเป็น "0" และ "1" ตามลำดับ ดังนั้นไอซีตัวที่สองจะถูกรีเซ็ต

ไว้ ฉะนั้นจึงจะยังไม่ทำงาน ส่วนไอซีตัวที่หนึ่ง ซึ่งเป็นตัวนับ จะทำการนับ โดยนับทางขอบขาขึ้น
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Leading Edge) โดยมีสัญญาณอินพุตมาจากส่วนสร้างสัญญาณพัลส์ ทั้งนี้ไอซีตัวที่หนึ่งจะทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดความกว้างของสัญญาณซิงค์ โดยสามารถเลือกขนาดความกว้างได้สูงสุด 256 ลูก เมื่อไอซีตัวที่หนึ่งนี้ นับได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ ก็จะทำให้ไอซี 4013 ตัวนี้ทำงาน ทำให้ขา Q และ $\bar{Q}$ ของไอซี 4013 เปลี่ยนสถานะจาก "0" เป็น "1" และจาก "1" เป็น "0" ตามลำดับ ซึ่งจะทำให้ไอซีตัวที่หนึ่งถูกรีเซต และจะไปเซตให้ไอซีตัวที่สองทำงาน ซึ่งไอซีตัวที่สองนี้จะทำการนับซึ่ง เป็นการกำหนดจำนวนลูกของสัญญาณพัลส์ ซึ่งมีค่าสูงสุดเท่ากับ 256 ลูก เมื่อไอซีตัวที่สองนี้ นับได้ครบตามที่กำหนดแล้ว จะไปรีเซตไอซี 4013 ทำให้ขา Q และ $\bar{Q}$ ของไอซี 4013 เปลี่ยนสถานะกลับมาจาก "1" เป็น "0" และจาก "0" เป็น "1" ตามลำดับ ซึ่งกระบวนการลักษณะนี้จะ เกิดซ้ำกันเรื่อยๆ

เรานำสัญญาณซิงค์ที่ได้จากเอาต์พุตขา $\bar{Q}$ ของไอซี 4013 ไป OR กับสัญญาณพัลส์ที่ได้จากเอาต์พุตของ ไอซี 555 ก็จะทำให้ได้พัลส์เทรน ที่มีระดับของสัญญาณเท่ากับ V_{DD} และนำสัญญาณที่ได้นี้ไปทริกอินส่วนของวงจรสวิตซ์ซิ่ง ก็จะได้พัลส์เทรน ที่มีระดับขนาดของโวลต์ที่แจ่มสูงขึ้น ซึ่งจะส่งออกไปตามสายส่ง

3.1.3 ส่วนวงจรสวิตซ์ซิ่ง (Switching Circuit)

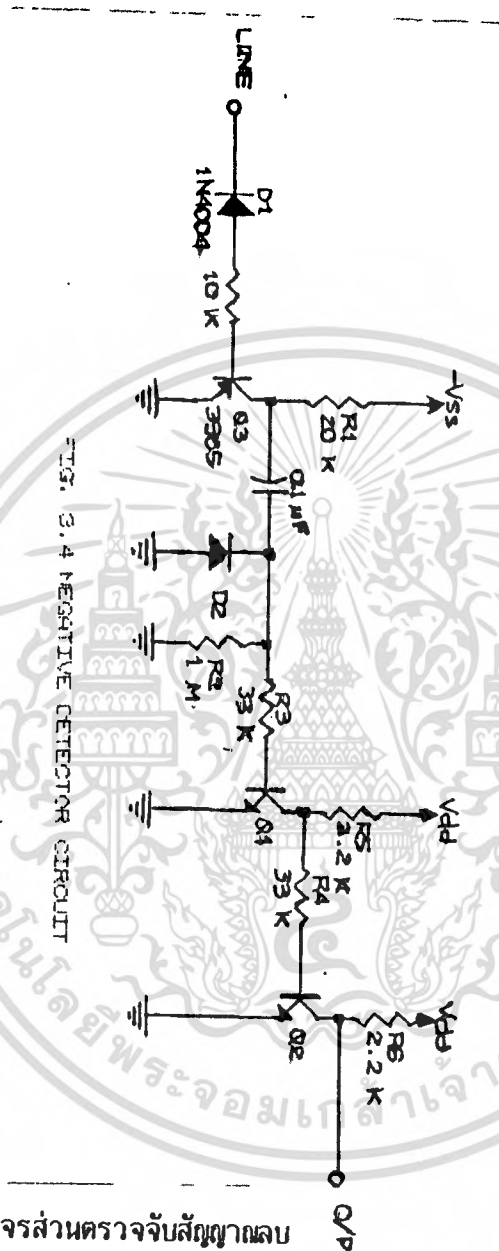
กรณีที่ไม่มีสัญญาณทริกเกอร์ Q_1 จะยังไม่ทำงาน ทำให้ไม่มีกระแสไหลในส่วนของสวิตซ์ซิ่ง ดังนั้นโวลต์เตจที่ขาคอลเลคเตอร์ของ Q_1 จะมีค่าเท่ากับ 25 โวลต์ จึงทำให้ Q_2 , Q_3 และ Q_4 ไม่ทำงาน ส่วนไดโอด (D_3) จะถูกไบอัสย้อนกลับ ดังนั้นที่เอาต์พุตของส่วนสวิตซ์ซิ่ง จะมีค่าโวลต์เตจเป็นศูนย์

กรณีที่ มีสัญญาณทริกเกอร์ สัญญาณทริกเกอร์จะทำให้ทรานซิสเตอร์ Q_1 ทำงาน โดยเลือกค่าของความต้านทานให้เหมาะสมที่จะทำให้ Q_1 ทำงานในสภาวะอิ่มตัว (Saturate)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ดังนั้นโวลต์เตจที่ขาคอลเลคเตอร์ของ Q_1 ประมาณได้ว่าเป็นกราวด์ เนื่องจากโวลต์เตจระหว่างไมวารกรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4 ส่วนตรวจจับสัญญาณลบ (Negative Detector)

ภาพที่ 3.4 แสดงวงจรส่วนตรวจจับสัญญาณลบ

กรณีที่ไม่มีสัญญาณพัลส์ลบที่อินพุทของวงจร ทรานซิสเตอร์ Q₃ จะยังไม่ทำงาน จึงมีกระแสจาว์เก็บประจุ C₁ โดยผ่านทางไดโอด D₂ และความต้านทาน R₁ ซึ่งในขณะนั้น โวลต์เตจที่ขาคาโธดของไดโอด D₂ มีค่าประมาณ -0.65 โวลต์ ทำให้ทรานซิสเตอร์ Q₁ ไม่ทำงาน ดังนั้นกระแสจากแหล่งจ่ายจะผ่านความต้านทาน R₄ และ R₅ และจะไปอัสทรานซิสเตอร์ Q₂ ให้ทำงาน และเนื่องจากกระแสเบสมากพอที่จะทำให้ทรานซิสเตอร์ Q₂ เกิดภาวะอิ่มตัว ดังนั้นที่เอาต์พุทของชาคอล์เลคเตอร์ Q₂ จึงมีค่าโวลต์เตจประมาณศูนย์โวลต์

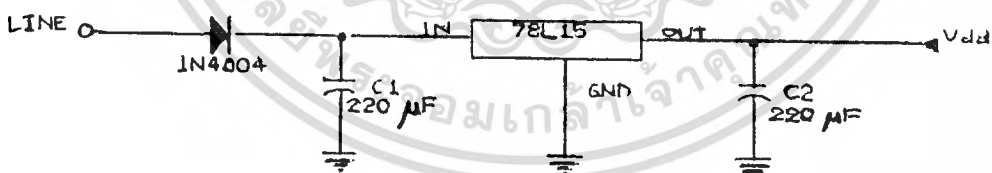
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีที่มิสัญญาณพัลส์ลบ เนื่องจากไดโอด D_1 ทำหน้าที่กันไม่ให้สัญญาณพัลส์บวก ผ่าน แต่ยอมให้สัญญาณพัลส์ลบผ่านเท่านั้น ดังนั้นที่ขาเบสของทรานซิสเตอร์ Q_3 จึงมีโวลต์เตจ เป็นลบ ซึ่งจะมีขนาดขึ้นกับขนาดของสัญญาณพัลส์ลบ ดังนั้นค่าโวลต์เตจขาเบสจะน้อยกว่าที่ขา อีมิเตอร์ ซึ่งทำให้ทรานซิสเตอร์ Q_3 ทำงาน ดังนั้นตัวเก็บประจุ C_1 จะคายประจุ เนื่องจาก โวลต์เตจที่ขาคอลเลคเตอร์ของ Q_3 ก่อนทำงานมีค่าประมาณ -5 โวลต์ เมื่อทรานซิสเตอร์ Q_3 ทำงาน โวลต์เตจที่ขาคอลเลคเตอร์จะมีค่าประมาณศูนย์โวลต์ ดังนั้นโวลต์เตจที่ขาไดโอดของ ไดโอด D_2 จะมีค่าประมาณ 5 โวลต์ ฉะนั้นจึงทำให้ทรานซิสเตอร์ Q_1 ทำงาน โวลต์เตจที่ขา คอลเลคเตอร์จะประมาณศูนย์โวลต์ ดังนั้นทรานซิสเตอร์ Q_2 จึงยังไม่ทำงาน ทำให้โวลต์เตจที่ เอาต์พุตมีค่าประมาณ V_{DD} ดังนั้น เมื่อมีสัญญาณพัลส์ลบเข้ามา ที่เอาต์พุตของส่วนตรวจจับสัญญาณ ลบนี้ จะเป็นสัญญาณพัลส์บวก โดยมีขนาดของสัญญาณพัลส์บวกประมาณ V_{DD}

3.2 ลูกข่ายชนิด ซีเคียว สเลฟ

ในส่วนของซีเคียว สเลฟนี้จะประกอบไปด้วยวงจรต่างๆ คือ วงจรเรียง กระแส (Rectifier) , ส่วนตรวจจับสัญญาณซิงค์ (Sync. Detector) , ส่วนวงจรถับ , ส่วน ถอดรหัส , ส่วนตรวจสอบ (Sensor) , ไลน์ แอน และส่วนสร้างสัญญาณพัลส์ลบ ทำงานร่วมกัน ซึ่งแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

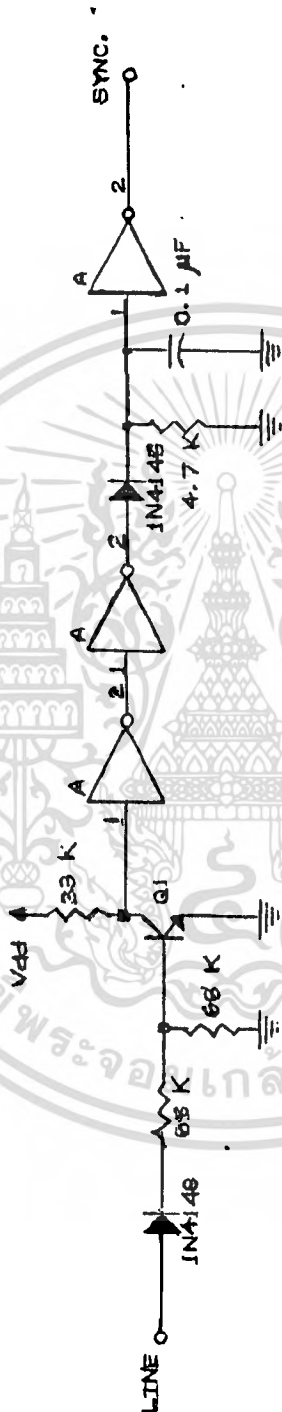
3.2.1 ส่วนวงจรเรียงกระแส (Rectifier)

ภาพที่ 3.5 แสดงวงจรเรียงกระแสที่ใช้ในซีเคียว สเลฟ

จากภาพจะเห็นได้ว่า สัญญาณไลน์ที่เข้ามาจะถูกเรียงกระแส โดยไดโอด D_1 ซึ่งใช้เบอร์ 1N4004 โดยจะเป็นการกำจัดสัญญาณในช่วงลบของสัญญาณไลน์ แล้วใช้ตัวเก็บประจุ C_1 ขนาด $220 \mu F$ เป็นตัวกรองไฟ เพื่อให้ได้ไฟตรงที่เรียบขึ้น จากนั้นจะผ่านไปยัง 78L15 ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวปรับแรงดัน (Voltage Regulator) ให้มีการเปลี่ยนแปลงน้อยลงที่สุด จากนั้น จะผ่านตัวเก็บประจุ C_2 ขนาด $220 \mu F$ เพื่อลดส่วนกระเพื่อม (Ripple) ก่อนที่จะจ่ายออกไป ทำให้แรงดันที่จ่ายออกไปมีค่าคงที่ คือระดับ V_{DD} เพื่อเป็นแหล่งจ่ายไฟสำหรับส่วนต่างๆ ไมวากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลประการหนึ่งคือเพื่อให้อายุการใช้งานของไอซีต่างๆไม่สั้นเกินไป

3.2.2 ส่วนตรวจจับสัญญาณซิงค์

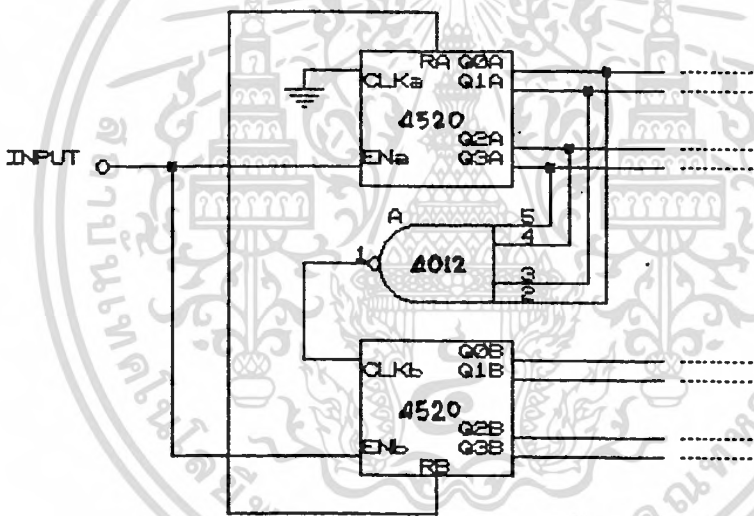
ภาพที่ 3.6 แสดงวงจรส่วนตรวจจับสัญญาณซิงค์

สัญญาณไลน์ที่เข้ามาจะถูกลดระดับแรงดันลง เพื่อให้มีค่าที่เหมาะสมกับระดับที่

ไอซีภายในจะทำงานได้ โดยอาศัยความต้านทาน R_1 และ R_2 คำนวณลักษณะแบ่งโวลต์เตจ แล้วจึง
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 นำไปเข้าทรานซิสเตอร์ Q_1 ซึ่งทำหน้าที่สวิตช์ และเอาต์พุตมีเฟสตรงข้ามกับสัญญาณไลน์ จากนั้นก็
 ไม่วารณใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

นำมาแยกสัญญาณซิงค์ โดยใช้อิซี ชมิททริกเกอร์ (Schmitttrigger) เบอร์ MC14548 ซึ่งมีหลักการทำงานคือ บ้อนสัญญาณอินพุตที่มีการเปลี่ยนแปลงช้าๆ เช่น สัญญาณรูปซาย (Sine) ก็จะทำให้เอาต์พุตเป็นพัลส์รูปสี่เหลี่ยม ลักษณะของสัญญาณพัลส์นี้สามารถกำหนดได้ คือ เมื่อแรงดันอินพุตมีระดับแรงดันถึง UTP (Upper Trigger Potential) เอาต์พุตจะเปลี่ยนระดับจากต่ำไปเป็นสูง และเมื่อแรงดันอินพุตลดระดับลงจนถึงระดับ LTP (Low Trigger Potential) เอาต์พุตก็จะเปลี่ยนระดับจากสูงมาเป็นต่ำ และส่วนวงจร RC ที่ต่อไว้นั้นจะช่วยให้การเปลี่ยนแปลงของสัญญาณมีลักษณะที่ช้าลง คือมีลักษณะเป็นการชาร์จ และดิสชาร์จ ของตัวเก็บประจุ ทำให้อิซีชมิทริกเกอร์สามารถทำงานได้และให้อเอาต์พุตตรงกับสัญญาณซิงค์

3.2.3 ส่วนวงจรนับ (Counter)

ภาพที่ 3.7 แสดงวงจรนับ

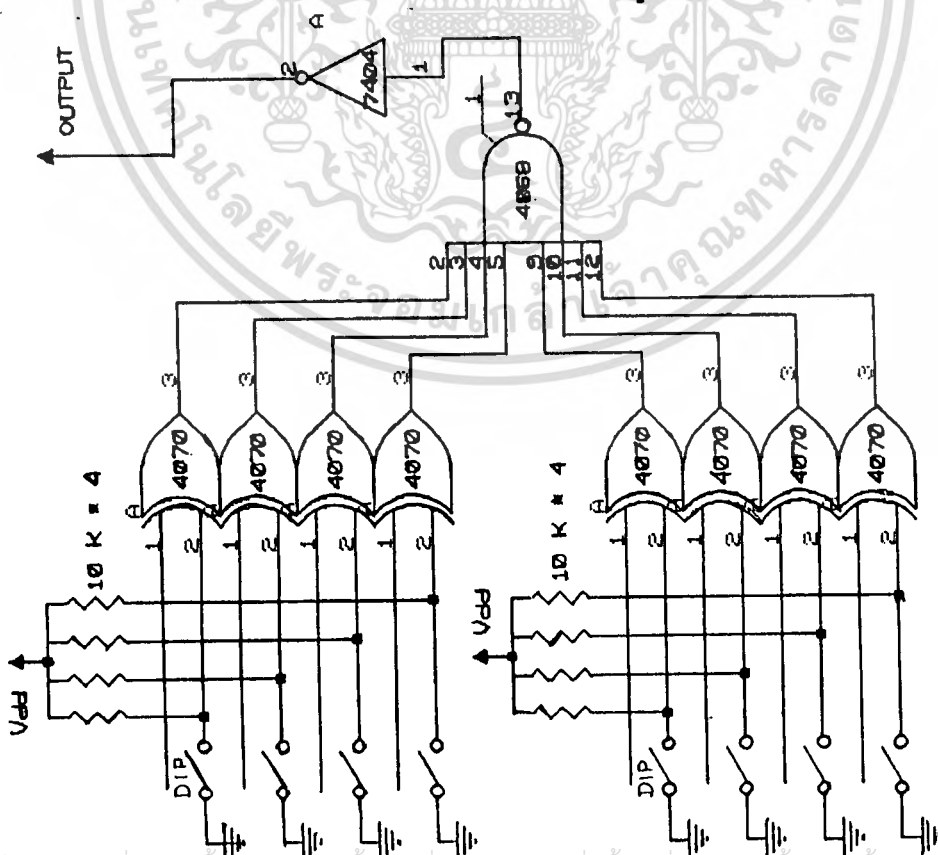
ส่วนวงจรนับนี้จะใช้นับจำนวนพัลส์ โดยใช้อิซีเบอร์ 4520 ร่วมกับอิซีเบอร์ 4012 ซึ่งวงจรนับนี้จะต่อกันในลักษณะแบบแคสเคด (Cascade) และทำงานแบบซิงค์โครนัส โดยนับพัลส์ในช่วงขอบขาลง (Trailing Edge) โดยใช้อิซีเบอร์ที่ตรวจจับได้ มาเป็นสัญญาณรีเซต ของส่วนวงจรนับ และการนับนั้นจะเป็นการนับแบบเลขฐานสอง ซึ่งสามารถนับได้ถึง 256 จำนวน ซึ่งแสดงวงจรได้ดังภาพที่ 3.7

3.2.4 ส่วนถอดรหัส (Decoder)

ในส่วนนี้จะทำงานร่วมกับส่วนวงจรนับ เพื่อถอดรหัสให้ส่วนกลางได้รับทราบว่าเป็นซีเคียวสเลขตัวที่เท่าใด ซึ่งวงจรส่วนนี้ใช้ เอ็กคลูซีฟ ออร์ (EX-OR) ซึ่งในการใช้งานจะต่อขาหนึ่งกับเอาต์พุตของวงจรนับและอีกขาหนึ่งกับคิฟสวิทช์ ซึ่งใช้สำหรับเซตตำแหน่งของตัวเลข โดยจะเซตในลักษณะของเลขฐานสอง ดังนั้นจำนวนเกทที่ใช้จึงเท่ากับจำนวนเอาต์พุตบิตของ ส่วนวงจรนับ จากนั้นเอาต์พุตของเอ็กคลูซีฟ ออร์ จะมาเข้าไอซีเบอร์ 4068 ซึ่งเป็น แนนเกท แบบ 8 อินพุต (8-Input NAND) เมื่อถอดรหัสได้ตรงกับที่ตั้งเอาไว้ ก็จะทำให้เอาต์พุตออกมา

INPUT		OUTPUT
A	B	Y
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

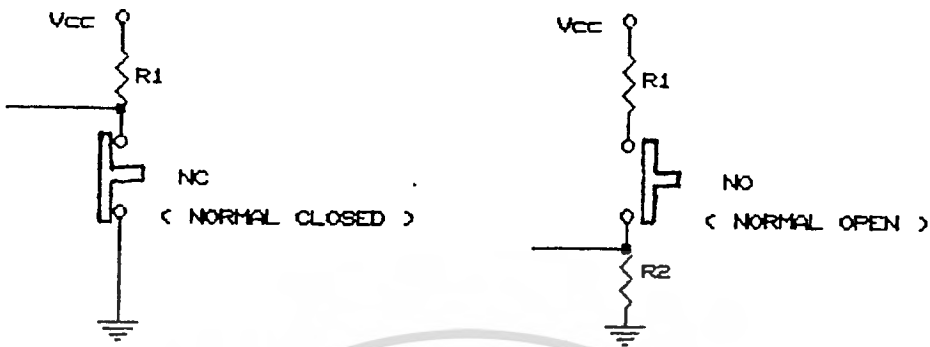
ภาพที่ 3.8 แสดงตารางความจริง เอ็กคลูซีฟ ออร์ เกท

ภาพที่ 3.9 แสดงวงจรกำหนดรหัสตรวจสอบของซีเคียว สเลข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่งานวิจัยหรือการสร้างสรรค์โดยคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เพื่อใช้ในการประกอบการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

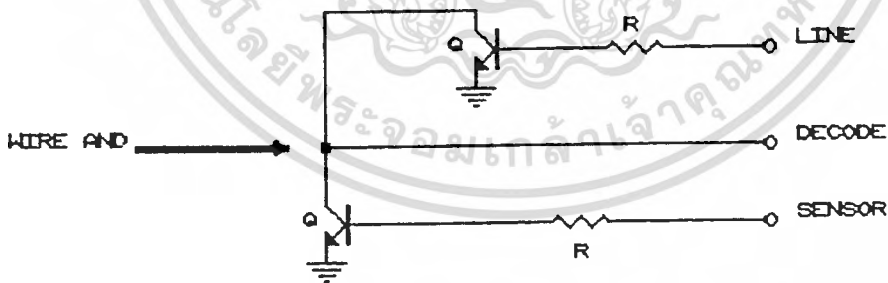
3.2.5 ส่วนตรวจสอบ (Sensor)

ภาพที่ 3.10 แสดงชนิดของส่วนตรวจสอบ

ส่วนตรวจสอบนี้ไม่ว่าจะเป็นแบบปกติปิด NC (Normally Close) หรือแบบปกติเปิด NO (Normally Open) ในขณะที่ตัวตรวจสอบนี้ยังไม่ทำงาน ส่วนนี้จะต้องมีสถานะเป็นสูง และถ้าตัวตรวจสอบนี้ทำงาน ซึ่งหมายถึงมีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้น ส่วนนี้จะเปลี่ยนสถานะจากสูงไปเป็นต่ำ

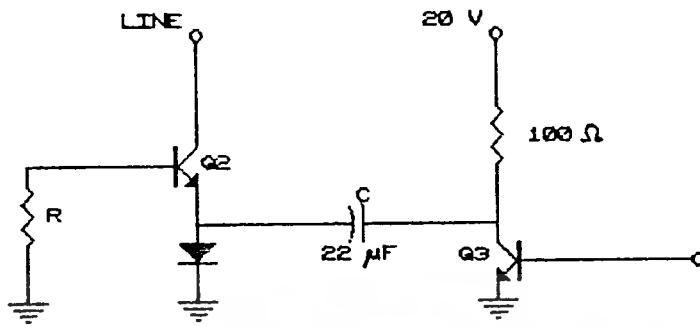
3.2.6 ส่วนไวร์ แอน (Wire And)

ภาพที่ 3.11 แสดงวงจรส่วนไวร์ แอน

ในส่วนนี้ใช้หลักการไวร์แอนกันระหว่าง สัญญาณไลน์ ,สัญญาณจากส่วนตรวจสอบ และสัญญาณจากส่วนถอดรหัส ซึ่งหลักการก็คือ เมื่อสัญญาณที่เข้ามาเป็นสูงหมด ก็จะทำให้ลั่ววนนี้มีระดับเป็นสูง ทำให้ส่วนที่สร้างสัญญาณพัลส์ลบทำงาน แต่ถ้าสัญญาณที่เข้ามาเป็นระดับต่ำหมด หรือแม้แต่สัญญาณใดสัญญาณหนึ่ง เป็นระดับต่ำ ก็จะทำให้ส่วนที่สร้างสัญญาณพัลส์ลบนี้ไม่ทำงาน

3.2.7 ส่วนสร้างสัญญาณพัลส์ลบ (Negative Pulse)

ภาพที่ 3.12 แสดงวงจรสร้างสัญญาณพัลส์ลบ

ในส่วนของไวร์ แอน นั้นจะทำให้เป็นระดับสูงในช่วงสั้นๆ ที่ตรงกับที่ถอดรหัสไว้เท่านั้น ฉะนั้นการสร้างสัญญาณพัลส์ลบนี้จะเกิดเฉพาะที่ตรงกับช่วงสัญญาณที่ตรงกับตัวซี เดียวสเลฟ ตัวที่ทำอยู่เท่านั้น โดยในหลักการทำงานนั้น เมื่อเกิดกรณีที่ยังไม่ตรงกับที่ถอดรหัสไว้ Q₃ จะยังไม่ทำงาน ดังนั้นกระแสจากแหล่งจ่าย 20 โวลท์ จะไหลผ่านความต้านทาน R₁ เข้าชาร์จตัวเก็บประจุ C และ V_c ของ Q₃ ประมาณ 20 โวลท์ ทำให้ไดโอดถูกไบอัสตรง ซึ่งเปรียบเสมือนความต้านทานค่าต่ำๆ ดังนั้น V_E ของ Q₂ ประมาณศูนย์โวลท์ แต่ V_B ของ Q₂ เป็นศูนย์โวลท์ ดังนั้น Q₂ จึงยังไม่ทำงาน จึงไม่มีผลต่อสัญญาณไลน์

ส่วนในกรณีที่ตรงกับที่ถอดรหัสไว้ ส่วนไวร์ แอน จะเป็นระดับสูง จึงทำให้ทรานซิสเตอร์ Q₃ ทำงาน และ V_{CE} ของ Q₂ ประมาณศูนย์โวลท์ ตัวเก็บประจุ C จะดีสชาร์จ ทำให้ไดโอดถูกไบอัสย้อนกลับ ดังนั้น V_E' ของ Q₂ เลื่อนลงมาเป็น -20 โวลท์ (เนื่องจากว่าขณะที่ชาร์จนั้นตัวเก็บประจุมีแรงดันตกคร่อม 20 โวลท์) ทำให้ Q₂ ทำงาน ส่วนที่เป็นลบจะผ่านไดโอดเข้าไปในไลน์ได้ ทำให้สัญญาณพัลส์ลบมีระดับแรงดัน -20 โวลท์ ต่อเข้าไปในช่วงของสัญญาณที่ตรงกับที่เรากอทรหัสไว้ และกระแสดีสชาร์จ จะไม่ไหลย้อนกลับเข้าทรานซิสเตอร์ Q₂ เนื่องจากมีไดโอดกั้นไว้

3.3 ส่วนลูกข่ายชนิด รีโมท สเลฟ

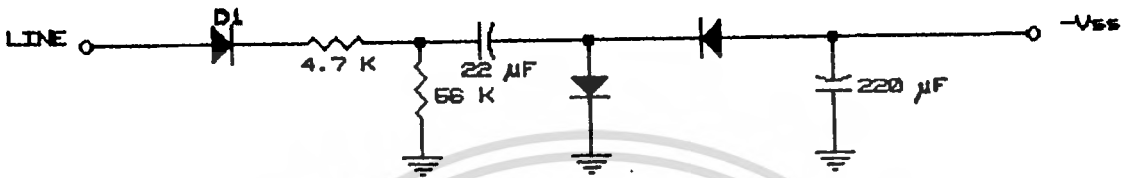
ในส่วนของรีโมท สเลฟนี้จะมีส่วนที่เหมือนกับส่วน ซี เดียว สเลฟ คือวงจรเรียงกระแส , ส่วนตรวจจับสัญญาณซิงค์ , ส่วนวงจรนับ และส่วนกอทรหัส และบางส่วนเหมือนกับวงจรในส่วนกลาง คือวงจรตรวจจับสัญญาณลบ ซึ่งได้เคยกล่าวไว้แล้วในตอนต้น นอกจากนี้มีสิ่งที่เพิ่มเติมก็คือ วงจรสร้างไพลบ และวงจรควบคุมเอาท์พุทเพื่อใช้ในการแสดงสถานะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในชั้นเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าของรีโมท สเลฟและควบคุมอุปกรณ์อื่น ๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1 ส่วนแปลงไฟบวกเป็นไฟลบ

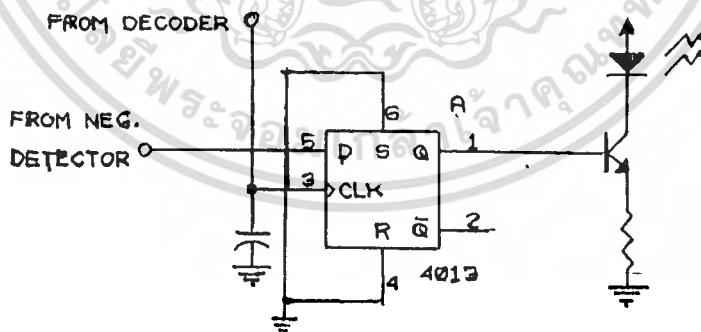
เนื่องจากภายในตัวรีโมท สเลฟนี้ใช้ไฟเลี้ยง -5 โวลต์ ดังนั้นจึงต้องมีการสร้างไฟเลี้ยงแบบไฟลบขึ้นอีกชุดหนึ่ง และเนื่องจากสัญญาณที่ส่งมาตามไลน์นั้น เป็นสัญญาณพัลส์บวก ดังนั้นจึงต้องมีวงจรที่แปลงไฟบวกให้เป็นไฟลบ

ภาพที่ 3.13 แสดงวงจรแปลงไฟบวกเป็นไฟลบ

หลักการทํางานมีอยู่ว่า สัญญาณไลน์ที่เข้ามาจะผ่านไดโอด D1 จะผ่านเฉพาะส่วนที่เป็นสัญญาณบวกเท่านั้น ส่วนสัญญาณลบจะถูกตัดทิ้งไป จากนั้นผ่านตัวแบ่งแรงดันโดยใช้ความต้านทาน เพื่อให้ได้โวลต์ที่ต้องการ แล้วนำผ่านวงจรปรับระดับแรงดันจากช่วงบวกมาอยู่ในช่วงลบ มีขนาดคงที่ ผ่านตัวเรียงกระแสโดยใช้ไดโอด และกรองกระแสด้วยตัวเก็บประจุ ก็จะได้ไฟตรงที่มีโวลต์เตจเป็นลบ ($-V_{SS}$) วงจรแปลงไฟลบแบบนี้สามารถจ่ายกระแสได้ต่ำ แต่ก็เข้ามาใช้ได้

3.3.2 ส่วนควบคุมเอาท์พุท

ภาพที่ 3.14 แสดงวงจรควบคุมเอาท์พุทของรีโมท สเลฟ

วงจรมีใช้ 4013 ทำหน้าที่ตรวจสอบรหัสที่ตั้งไว้จากคิฟสวิทช์ และวงจรตรวจจับพัลส์ลบ สัญญาณในแต่ละรอบที่ส่งมาจากส่วนกลางนั้นรีโมท สเลฟแต่ละตัวต้องทำการตรวจทุกครั้งเมื่อรีโมท สเลฟทำการตรวจสอบสัญญาณในแต่ละรอบ จะต้องทำการถอดรหัสที่ตั้งไว้และวงจรตรวจจับพัลส์ลบจากสายส่งสัญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่เอาไปดัดแปลงไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เอาท์พุทของ 4013 จะเป็น 1 เมื่อข้อมูลที่ขา D เป็น 1 และขา CK กำลังเป็น 1
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกไปเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การต่อนี้เป็นการต่อ อาทีซี ในลักษณะของพอร์ต โดยใช้อีซีเบอร์ 74LS138 เป็นตัวถอดรหัสแอดเดรส และอินเอาต์ RTC ทำงาน เนื่องจากขา AD₀-AD₇ ของ RTC เป็นขามัลติเพล็กซ์กันระหว่างข้อมูลกับแอดเดรสของ RTC จึงจำเป็นต้องออกแบบให้ขา DS และขา AS (ซึ่งสามารถกำหนดได้ว่าจะให้ขา AD₀-AD₇ เป็นขาข้อมูลหรือขาแอดเดรส) ทำงานไม่พร้อมกัน โดยให้ขาแอดเดรส A₀ ต่อกับอินเวอร์เตอร์

ส่วนที่เป็นส่วนกำเนิดความถี่ให้กับ RTC นั้นจะใช้คริสตอล และวงจร RC ให้ ออสซิลเลทความถี่ที่ต้องการได้ สำหรับตัวเก็บประจุปรับค่าได้ ใช้เพื่อปรับแต่งความถี่ให้ถูกต้อง เพื่อให้เวลาผิดพลาดน้อยที่สุด

ส่วนสร้างสัญญาณ CE เพื่อให้อาทีซี ทำงานตลอดเวลานั้นทำได้หลายวิธีแต่ใช้วิธีต่อขา CE ลงกราว ถ้าต้องการให้ อาทีซีทำงานได้ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องมีแหล่งจ่ายไฟสำรอง เช่น แบตเตอรี่ไว้ช่วยจ่ายไฟด้วย เพื่อให้ข้อมูลในอาทีซี มีความถูกต้อง สำหรับขา PS ใช้วิธีตรวจจากแหล่งจ่ายไฟเช่นกัน และตัวเก็บประจุที่ใส่ไว้นั้นก็เพื่อหน่วงเวลาเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงแรงดัน อย่างกะทันหัน ซึ่งจะทำให้ข้อมูลไม่ผิดพลาด

3.4.2 การอ่านและการเขียนข้อมูลลงใน อาทีซี

ขั้นตอนการเขียนข้อมูล จะต้องอ้างถึง 2 ครั้ง โดยครั้งแรกจะเป็นการอ้างแอดเดรสที่ใช้เก็บข้อมูลในอาทีซี โดยขา AD₀-AD₇ จะกลายเป็นขาแอดเดรส และครั้งที่สองจะเป็นการนำข้อมูลที่ต้องการเขียน เข้ามาในตำแหน่งของหน่วยความจำนั้น โดยขา AD₀-AD₇ จะเป็นขาข้อมูลแทนเพื่อนำข้อมูลเข้าไปเก็บไว้ภายในอาทีซี

ตัวอย่างเช่น

LD A , ค่าแอดเดรส อาทีซี (เพื่อกำหนดแอดเดรสที่ต้องการของอาทีซี)
OUT (พอร์ตคู่ของ อาทีซี),A

จะเห็นว่าขาที่ 10 ของ 74LS138 ตกเป็นสถานะ "0" และเนื่องจาก A₀ และ WR เป็นศูนย์เช่นกัน จึงทำให้เอาต์พุตของนอร์เกต 3 มีสถานะเป็น "1" ทำให้ขา AS มีสถานะเป็น "1" เป็นการเซตให้ RTC รู้ว่าขณะนี้ขา AD₀-AD₇ เป็นขาแอดเดรส เพื่อเลือกตำแหน่งหน่วยความจำของ RTC ต่อมาใช้คำสั่งที่สอง

LD A ,nn

OUT (พอร์ตคู่ของ อาทีซี),A

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า จะเห็นว่าขา A₀ จะเปลี่ยนสถานะเป็น "1" ทำให้ขา AS ของ RTC ตกไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็น "0" และเอาต์พุตของนอร์เกต 1 มีสถานะเป็น "1" ทำให้ขา DS ตกเป็น "0" เป็นการ
เซต RTC ให้รู้ว่าขณะนี้ขา AD₀-AD₇ เป็นขาข้อมูลที่จะเขียนลงในตำแหน่งแอดเดรสของหน่วย
ความจำใน RTC ที่ตั้งไว้แล้ว สำหรับขา R/W ของ RTC จะมีสถานะเป็น "0" เนื่องจาก WR
ตกเป็น "0" เป็นการบอก RTC ให้รู้ว่าเป็นกระบวนการเขียนข้อมูล

ขั้นตอนการอ่านข้อมูล ใช้วิธีเดียวกับวิธีการเขียน คือ ครั้งแรกจะต้องอ้าง
แอดเดรสของหน่วยความจำใน RTC แต่ในครั้งที่สอง จะเป็นการนำเอาข้อมูลที่อ่านได้ออกมา
ตัวอย่างเช่น

LD A, แอดเดรสของ อาทีซี

OUT (พอร์ตคู่ของ อาทีซี), A

เป็นการเลือกตำแหน่งแอดเดรสของหน่วยความจำใน RTC ที่ต้องการอ่าน

ต่อมาใช้คำสั่ง

IN A, (พอร์ตคู่ของ อาทีซี)

เมื่อใช้คำสั่งนี้ ขา WR จะมีสถานะเป็น "1" ทำให้ขา R/W มีสถานะเป็น
"1" ด้วย เป็นการบอกให้ RTC รู้ว่าเป็นกระบวนการอ่านข้อมูล โดยข้อมูลจาก RTC จะถูกส่งไป
ยังซีพียู ผ่านทางขา AD₀-AD₇ นั่นเอง

3.4.3 การนำ RTC ไปใช้งานในระบบ

การนำไปใช้งานนั้นสามารถโปรแกรมเวลาได้ โดยบ่อนผ่านทางคีย์บอร์ด
โดยแสดงผลทางจอแอลอีดี 7 เซกเมนต์ ตั้งเวลาในหน่วยชั่วโมง และนาที ส่วนอื่น ๆ นั้นตั้งจาก
โปรแกรมภายในแล้ว

3.5 ส่วนแสดงผล

การแสดงผลของระบบนี้ทำได้หลายวิธีแล้วแต่ความต้องการของผู้ใช้

3.5.1 จอแอลอีดี 7 เซกเมนต์

โดยลักษณะของแอลอีดี 7 เซกเมนต์ที่ใช้ในวงจรนี้คือจะใช้ คอมมอนแอนด
(Common Anode) ทำงานควบคู่ไปกับไอซี 74LS373 ซึ่งใช้เป็นตัวแลทซ์ข้อมูลไว้ภายใน ดังนั้น
การแสดงผลทางจอจึงแสดงผลแบบค้างไว้โดยการแลทซ์ของ 74LS373 จำนวนตัวของแอลอีดี 7
เซกเมนต์จะเท่ากับจำนวนตัวแลทซ์ที่ใช้ ในระบบนี้ออกแบบให้แสดงเวลา (4 หลัก) และตำแหน่ง
ของตัวชี้เคียว สเลฟ(3 หลัก)ที่เกิดการทำงานผิดพลาดเท่านั้น (โดยรหัสที่พิมพ์ออกทาง เครื่อง
พิมพ์จะลงท้ายด้วย E)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากลักษณะ เฉพาะตัวของ 74LS373 กระแสที่จ่ายออก(Source Current) มีค่าต่ำกว่ากระแสรับเข้า(Sink Current) ดังนั้นเพื่อไม่ให้ไอซี 74LS373 ร้อนเกินไปจึงใช้ แสดงผลด้วยกระแสรับเข้า และเหตุผลด้านกระแสของตัวแลตซ์นี้เองที่ทำให้ไอซี แอลอีดี 7 เซก เมนต์ แบบคอมมอน แอนโอด

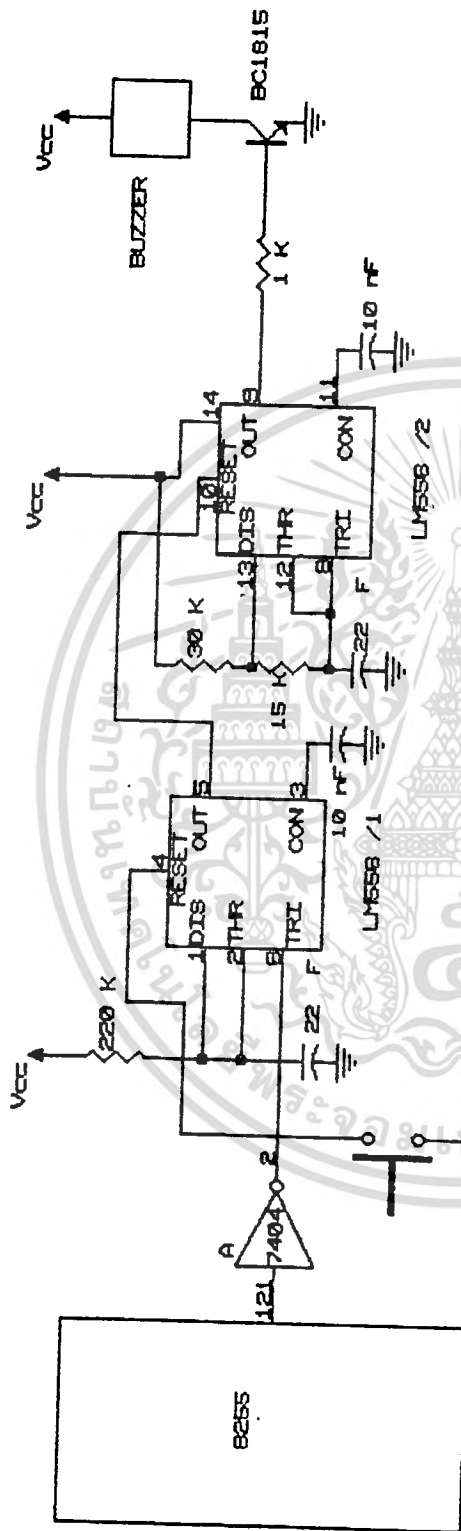
หากต้องการให้ข้อมูลหลักใดหลักหนึ่งติด ก็ต้องทำการส่งข้อมูลจากหน่วยประมวลผล ไปยัง 8255 ที่พอร์ตบี (Port B) หลังจากนั้นก็จะทำการส่งสัญญาณควบคุมหลักที่ต้องการ ให้ติดไปยังพอร์ตซี (Port C) ของ 8255 เพื่อทำการแลตซ์ข้อมูลไว้ภายในตัว 74LS373 ตัวใดตัวหนึ่ง เท่านั้น หลังจากที่มีข้อมูลแสดงผลได้แลตซ์ค้างไว้แล้ว จะทำการส่งสัญญาณควบคุมหลักไปยัง พอร์ตซีอีก เพื่อหยุดการรับข้อมูลแสดงผล หลังจากนั้นจะทำการส่งข้อมูลที่ให้ห้จอดับ [ค่าFF(H)] มายังพอร์ตบี เมื่อทำการแสดงผลโดยใช้โปรแกรมที่วนหลักจนครบ 1 รอบ ก็จะทำให้จอติดต่อเนื่อง กันไป แต่การส่งวนนี้ทำเพียงเพื่อให้จอแอลอีดี 7 เซกเมนต์ติดครบทั้งหมด และเป็นการแลตซ์ ดัง จะ เห็นได้จากช่วงการสแกนเคีย์โดยโปรแกรมสแกนนั้นระหว่างที่ยังไม่มีการเคีย์ ก็จะรอไม่มาวนจอ

3.5.2 ออด

ออดที่ใช้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการส่ง เสียง เตือนให้ทราบสภาพการผิดปกติของซี เดียว สเลฟที่ได้ตั้งไว้ให้ทำการตรวจสอบ โดยไอซี LM556 ซึ่งเป็นไทมเมอร์ (Timer) 2 ตัว อยู่ภายในตัวไอซีนี้ ไทมเมอร์ตัวที่หนึ่งจะใช้ทำงานจรโมโนสเตเบิล (Monostable) สร้างสัญญาณ ควบคุมการทำงานของ ไทมเมอร์ตัวที่สอง ซึ่งต่อเป็นวงจรอะสเตเบิล (Astable)สร้างสัญญาณ ความถี่ต่ำ ประมาณ 0.25 เฮิรซ์ ส่วนวงจรโมโนสเตเบิลนั้นมีช่วงเวลาเป็น 1 ประมาณ 1 นาที

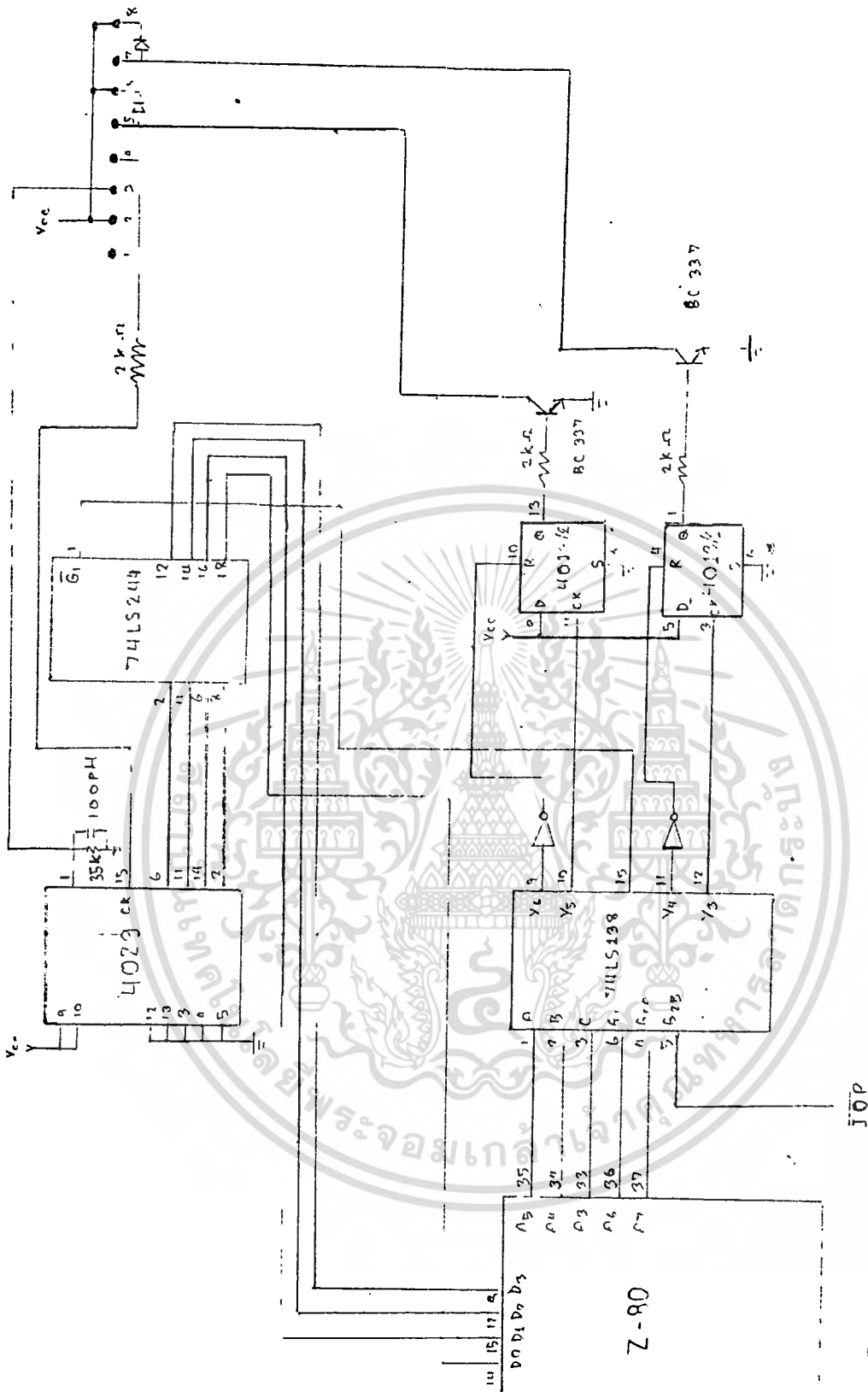
การทำงานของวงจรออดจะ เริ่มต้นจากการประมวลผลของส่วนกลางเมื่อซีพียู ตรวจสอบพบความผิดปกติของซีเดียว สเลฟ (ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะของเซนเซอร์) ซีพียูจะส่งสัญญาณออกไปยัง 8255 ซึ่งสัญญาณนี้จะออกจาก 8255 ที่พอร์ตซี ไปยัง LM556/1 โดย ผ่านอินเวอร์เตอร์เพื่อทำการกลับเฟสสัญญาณให้เป็นตรงกันข้าม เพราะ LM556/1 ที่ต่ออยู่เป็น วงจรโมโนสเตเบิลนี้จะทำการรับสัญญาณทริกเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสัญญาณที่ขอบขาลง

หลังจากที่ทำการทริก LM556/1 นี้แล้วเอาท์พุทของวงจรโมโนสเตเบิลจะมี ระดับสัญญาณเป็น 1 อยู่ช่วงเวลาหนึ่งตามค่าความต้านทานและตัวเก็บประจุที่ใช้ สัญญาณเอาท์พุท ที่เป็น 1 จะไปควบคุมให้ LM556/2 ซึ่งต่อเป็นวงจรอะสเตเบิลมีสัญญาณไปออกที่เอาท์พุทของ วงจรอะสเตเบิลเอง ผ่านทรานซิสเตอร์ไปขับตัวออกคาส์เสียงร้องเตือนอยู่ประมาณ 1 นาที และ เมื่อสัญญาณเอาท์พุทของ LM556/1 เป็น 0 ก็จะทำให้รีเซต LM556/2 เสียงออดจึงหยุดลงด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้)

ภาพที่ 3.16 แสดงวงจรถ่ายเสียง

ภาพที่ 3.18 แสดงวงจรควบคุมเครื่องพิมพ์

3.5.3 เครื่องพิมพ์

ส่วนพิมพ์ประกอบไปด้วยเครื่องพิมพ์ EPSON MODEL-41 ซึ่งเป็นเครื่องพิมพ์หมึกขนาดเล็กมีความสามารถพิมพ์ตัวเลขได้ตั้งแต่ 0 ถึง 9 นอกจากนี้ยังสามารถพิมพ์ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์บางตัวได้ด้วย กระดาษที่ใช้ในการบันทึกนี้ใช้กระดาษธรรมดาที่มีขนาดเหมาะสมกับช่องใส่กระดาษ ภายในเครื่องพิมพ์ชนิดนี้มีมอเตอร์ที่ใช้ขับเคลื่อนส่วนเคลื่อนที่หลายส่วน เช่น การเลื่อนแกน เพื่อเปลี่ยนตำแหน่งการพิมพ์แต่ละหลัก และล้อหมุนซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการตรวจสอบความถูกต้องของตำแหน่งที่จะพิมพ์ตัวเลขหรือสัญลักษณ์

รหัสต่างๆข้างต้นที่พิมพ์ออกมานี้จะถูกบันทึกไว้ในหน่วยความจำซึ่งจะต้องมีการแปลงค่าที่เก็บไว้ให้ถูกต้อง เนื่องจากข้อมูลในหน่วยความจำนั้น บางส่วนเก็บเป็นเลขฐานสิบหก (ตัวสเลข) ก็เพื่อความประหยัดหน่วยความจำ บางส่วนเก็บเป็นเลขฐานสิบ (เวลา) การแปลงค่านี้จะใช้บัพเฟอร์ข้อมูลจำนวน 12 ไบต์ในการพิมพ์เลข 12 หลักต่อหนึ่งแถวข้อมูลที่พิมพ์ออกมาในแต่ละแถวนี้จะทำการแปลงค่าที่เหมาะสมและถูกต้องต่อการพิมพ์โดยใช้โปรแกรมที่เขียนขึ้น ลักษณะการแปลงข้อมูลจากหน่วยความจำไปเก็บในบัพเฟอร์ เพื่อพิมพ์ออกทางเครื่องพิมพ์ ทำการแปลงทีละแถวเป็นแถวๆไป ในกรณีที่ข้อมูลถูกเก็บในหน่วยจำหลายชุด (หมายถึงมีการเปลี่ยนแปลงของตัวสเลขที่ตรวจพบหลายครั้ง) การแปลงแต่ละแถวนี้จะนำออกพิมพ์ทันทีที่แปลงค่าได้แล้ว จากนั้นข้อมูลแถวใหม่ที่ถูกแปลงแล้วจะเข้ามาเก็บไว้ในบัพเฟอร์เดิมเพื่อรอการพิมพ์ต่อไป เหตุผลที่ต้องมีการแปลงข้อมูลที่ละแถวแล้วพิมพ์นั้นก็เพื่อความประหยัดหน่วยความจำ (ถ้าหากแปลงค่าจนหมดทีเดียวแล้วพิมพ์จะต้องใช้บัพเฟอร์จำนวนมาก)

การพิมพ์ข้อมูลจะทำการพิมพ์ได้สูงสุด 85 แถวในแต่ละครั้งของการกดคีย์บอร์ดปุ่มพิมพ์ เพราะโปรแกรมภายในที่ใช้ควบคุมถูกออกแบบมาให้ใช้กับข้อมูลในหน่วยความจำตั้งแต่แอดเดรส 1E00(H) ถึง 1EFE(H) ในการพิมพ์แต่ละแถวจะต้องใช้ข้อมูลจำนวน 3 ไบต์มาต่อกัน นอกจากนี้รีจิสเตอร์ภายในที่ใช้เป็นรีจิสเตอร์ 8 บิต ความเร็วในการพิมพ์ขึ้นอยู่กับความเร็วของมอเตอร์เป็นหลัก โดยความเร็วของมอเตอร์สามารถควบคุมได้จากระดับแรงดันไฟฟ้าที่ใช้ในการจ่ายให้คอยล์การหมุนของมอเตอร์ เมื่อเพิ่มแรงดันไฟฟ้าขึ้นจะทำให้มอเตอร์หมุนได้เร็วกว่าเดิม โดยแรงดันนี้จะต้องไม่เกินพิกัดที่มอเตอร์ทนได้ จึงไม่ควรเกินกว่า 6 โวลต์

การที่จะใช้เครื่องพิมพ์นี้ ยังต้องใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ในการควบคุมการทำงานซึ่งประกอบไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบุคลากรในหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินงานด้านการศึกษา
- 74LS244 ทำหน้าที่เป็นบัพเฟอร์ข้อมูลส่งให้ซีพียูทางขาเอาต์พุต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 74LS138 ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานร่วมกับ 4013 ,74LS244
74LS04 และ ซีพียู
- 74LS04 ทำหน้าที่ปรับแต่งสัญญาณให้ถูกต้อง
- 4029 ทำหน้าที่นับสัญญาณจากลอทหมุนของมอเตอร์
- 4013 ทำหน้าที่ควบคุมการหมุนของมอเตอร์และการพิมพ์หมึกบนกระดาษ

หลักการทำงานของส่วนพิมพ์

เมื่อซีพียูได้รับคำสั่งจากผู้ใช้โดยผ่านทางคีย์บอร์ดให้เริ่มพิมพ์ข้อมูลได้ ซีพียูจะส่งสัญญาณออกมาที่ขาแอดเดรสเพื่อส่งให้ 74LS138 ทำหน้าที่ถอดรหัสสัญญาณแอดเดรสซึ่งส่งมาจากซีพียู การส่งสัญญาณแอดเดรสในส่วนการพิมพ์มีพอร์ตต่าง ๆ ดังนี้

- 68(H) มอเตอร์หมุน
- 58(H) มอเตอร์หยุดหมุน
- 40(H) อ่านข้อมูลจากลอทหมุนโดยผ่านทาง 4029 และ 74LS244
- 70(H) สั่งให้ตีหมึกพิมพ์ลงบนกระดาษ
- 48(H) หยุดตีหมึกพิมพ์ลงบนกระดาษ

ซีพียูจะอ่านข้อมูลพอร์ต 68(H) เพื่อทำให้มอเตอร์เริ่มหมุน การที่สั่งให้อ่านค่าพอร์ต 68(H) นี้จะทำให้เอาท์พุทของ 74LS138 ขา 9 ตกลงเป็นศูนย์ชั่วขณะหนึ่ง จากนั้นสัญญาณนี้จะกลายเป็นสัญญาณนาฬิกาที่ขากระตุ้นที่เอาท์พุทของ 4013 มีสถานะ เป็น 1 ทำให้ทรานซิสเตอร์ BC 337 ที่มีขาคอลเลคเตอร์ต่อกับคอยล์หมุนของมอเตอร์มีไฟไปอัสที่ขาเบส เมื่อไฟไหลได้ครบวงจรจึงทำให้มอเตอร์ของ เครื่องพิมพ์หมุนได้ ขณะที่มอเตอร์หมุนนี้จะมีผลให้ลอทหมุนที่ติดกับแกนหมุนของมอเตอร์บางขณะ ไปสัมผัสเข้ากับไฟเลี้ยงทำให้เกิดเป็นพัลส์ออกไปเข้า 4029 ที่ขา 15 ซึ่งเป็นขา CLOCK การนับของ 4029 จะนับขึ้นแบบไบนารี ความต้านทานและตัวเก็บประจุที่ใช้ต่อก่อนเข้าเป็นสัญญาณนาฬิกา 4029 นี้จะช่วยทำหน้าที่ปรับปรุง สัญญาณพัลส์ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และยังช่วยลดสัญญาณรบกวนอันเนื่องมาจากมอเตอร์อีกด้วย เมื่อลอทหมุนนี้หมุนได้ครบรอบจะมีสัญญาณพัลส์ลักษณะคล้ายกัน (เนื่องจากลอทหมุนที่แกนมอเตอร์มีสองล้อ) ไปรีเซต 4029 ให้ทำการนับใหม่ จึงทำให้การทำงานของ 4029 และสัญญาณลักษณะต่าง ๆ ที่เครื่องพิมพ์จะพิมพ์ได้ มีความสัมพันธ์ที่นำมาใช้ควบคุมได้

จากจุดนี้เองที่ทำให้เราสามารถควบคุมการทำงานของ เครื่องพิมพ์ที่พิมพ์ค่าที่

ต้องการได้ถูกต้อง โดยซีพียูจะทำการอ่านข้อมูลจาก 4029 ผ่านทาง 74LS244 ซึ่งทำหน้าที่เป็นไมวากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัพเพอร์ที่ควบคุมการอ่านออกทางดาต้าบัสของซีพียู การอ่านข้อมูลเข้าซีพียูจะ ใช้พอร์ต 40(H) ซึ่ง ข้อมูลที่จะใช้เพียง 4 บิตล่างเท่านั้น เหตุผลก็เนื่องมาจากลอทหมุนของ เครื่องพิมพ์ มีการส่งสัญญาณ ในแต่ละล้อได้ 14 ตัว ซึ่งการใช้เพียง 4 บิตจึงเป็นการเพียงพอที่จะทำการประมวลผลได้

เมื่อซีพียูอ่านข้อมูลที่ได้จากพอร์ต 40(H) นี้จะทำให้ทราบถึงตำแหน่งสัญญาณ ลักษณะต่าง ๆ ที่สามารถพิมพ์ได้ในขณะชั่วเวลานั้น ๆ ซีพียูจะทำการเปรียบเทียบค่าที่อยู่ในบัพเพอร์ข้อมูลการพิมพ์ หากค่านั้นตรงกันก็จะทำการพิมพ์ค่าที่ต้องการลงบนกระดาษ การพิมพ์ลงบนกระดาษนี้จะต้องติดต่อกับพอร์ต 70(H) โดยต้องให้มีการหน่วงเวลาที่เหมาะสมไม่ช้าหรือเร็วไป เนื่องจากซีพียูมีการทำงานที่เร็วกว่าอุปกรณ์ทางกลมาก จึงต้องมีการหน่วงเวลาที่คอยล์ที่ใช้ตีหมึกพิมพ์ลงบนกระดาษได้มีเวลาเพียงพอ การส่งคำสั่งพอร์ต 70(H) นี้จะทำให้ 4013 มีสถานะที่ เอาท์พุท (Q) เป็น 1 เช่นเดียวกับการทำให้มอเตอร์หมุน

หลังจากที่หน่วง เวลาการพิมพ์ลงบนกระดาษช่วงเวลาหนึ่งแล้วจะทำการส่งคำสั่งอ่านพอร์ต 48(H)ซึ่งคำสั่งนี้จะมีผลทำให้ เอาท์พุทขา 11 ของ 74LS138 ตกลงเป็นศูนย์ผ่าน อินเวสเตอร์ไปรีเซตให้ 4013ที่ขา 1 (Q)ตกลงเป็นศูนย์ไปหยุดการนำกระแสของทรานซิสเตอร์ BC 337 ที่มีชาดลอคเลกเตอร์ต่อยูกับคอยล์ตีหมึกพิมพ์ การพิมพ์หมึกลงบนกระดาษจึงหยุดลง หลังจากนั้นจะมีการเลื่อนหลักเพื่อพิมพ์หลักต่อไปจนกว่าจะครบ 12 หลัก (โดยรวมช่องว่างด้วย) เมื่อพิมพ์มาถึงหลักสุดท้ายจะมีการหน่วง เวลาให้ยาวนานกว่าเดิม เมื่อพิมพ์หมึกลงบนกระดาษแล้วจะทำการให้แกนที่เลื่อนตัวพิมพ์กลับมายัง จุดตั้งต้นและ จะมีการเลื่อนกระดาษขึ้นเพื่อพิมพ์บรรทัดต่อไป ถ้าหากข้อมูลที่พิมพ์ได้ 85 แถว หรือข้อมูลในหน่วยความจำที่เก็บไว้หมดแล้ว มอเตอร์ก็จะหยุดหมุนโดย ใช้คำสั่ง 58(H) ซึ่งจะมีผลคล้ายกับการหยุดการตีหมึกลงบนกระดาษเช่นกัน

หลังจากที่พิมพ์เรียบร้อยแล้วก็สามารถพิมพ์ข้อมูลเดิมออกมาได้อีก ซึ่งจะกลับไปทำงานตามโปรแกรมที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่หากไม่ต้องการพิมพ์อีกก็สามารถที่จะกลับเข้าสู่ การควบคุมและตรวจสอบซีเคียว สเลฟ และรีโมท สเลฟได้

3.5.4 แอลอีดี

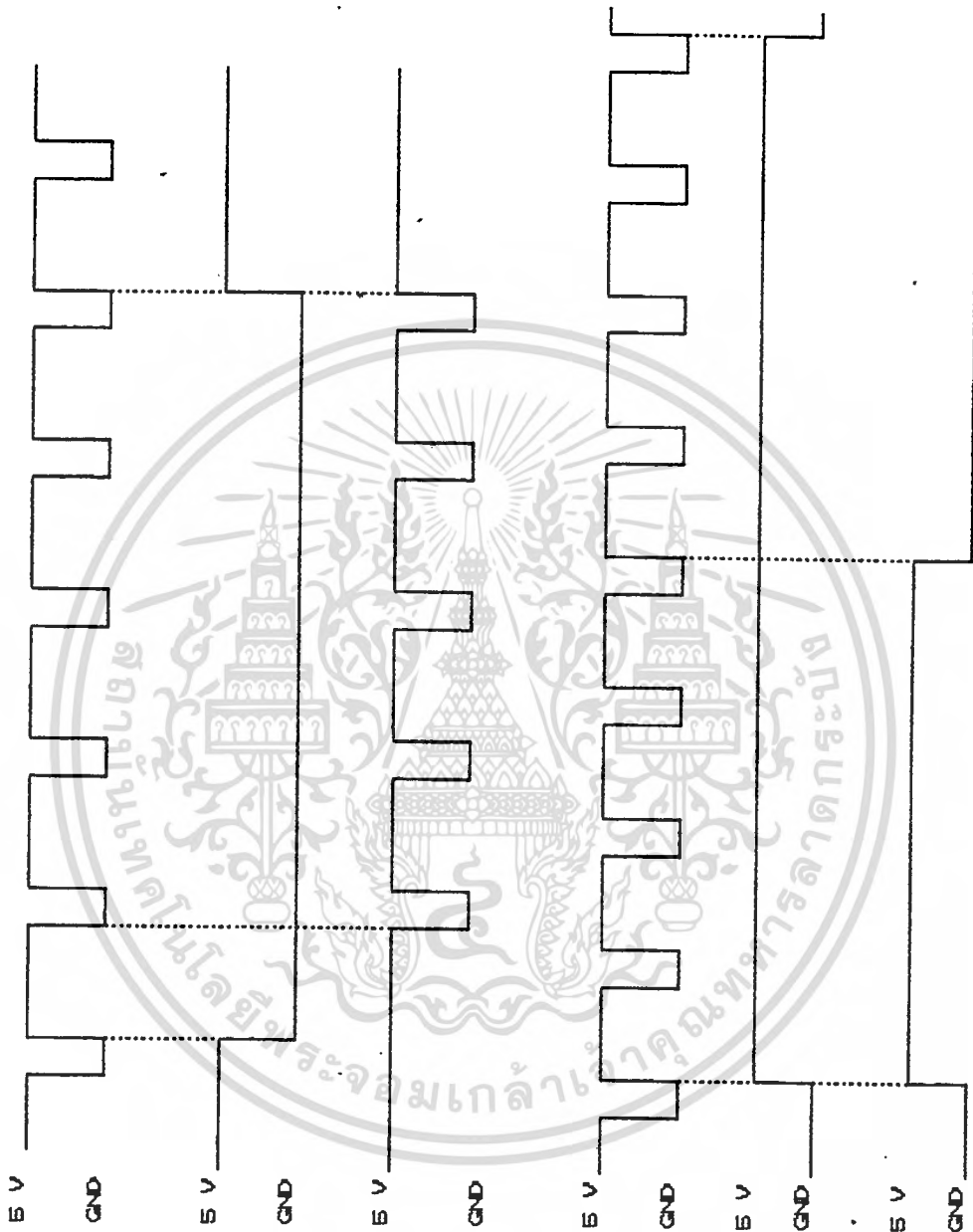
ต่อแอลอีดีไว้เพื่อให้มีสิ่งบอกเหตุ เมื่อเสียงออกขาดหายไป การทำงานจะมี 4027 ทำหน้าที่แลทซ์สัญญาณทริกจาก 8255 ซึ่งสั่งการมาจากซีพียู

การทดลองและผลการทดลอง

ส่วนกลาง

frequency = 2 KHz

1. สัญญาณเอาต์พุตของ 555

2. สัญญาณซิงค์

3. สัญญาณ 1 + 2

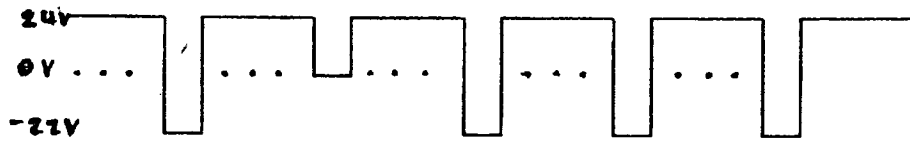
1. สัญญาณเอาต์พุตของ 555

4. กำหนดสัญญาณซิงค์ขนาด 8 ลูก

5. สัญญาณซิงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนลูกข่าย

1. สัญญาณวาล์ว

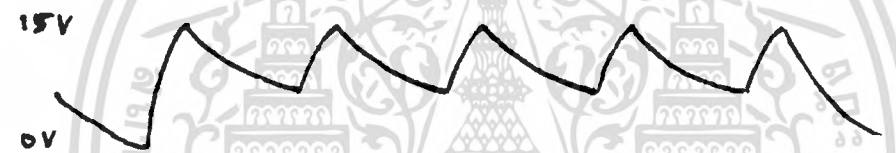
2. ขา 1 ของ MC14584

3. ขา 3 ของ MC14584

4. ขา 4 ของ MC14584

5. ขา 13 ของ MC14584

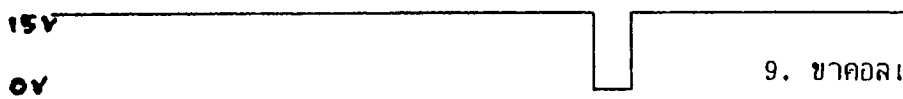
6. ขา 12 ของ MC14584

7. ขา 2 ของ 4520

8. สัญญาณเอาต์พุตของส่วนกอร์ท

9. ขาคอลเลคเตอร์ของ Q4

10. ขาอีมิเตอร์ของ Q3

11. ขาคอลเลคเตอร์ของ Q3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

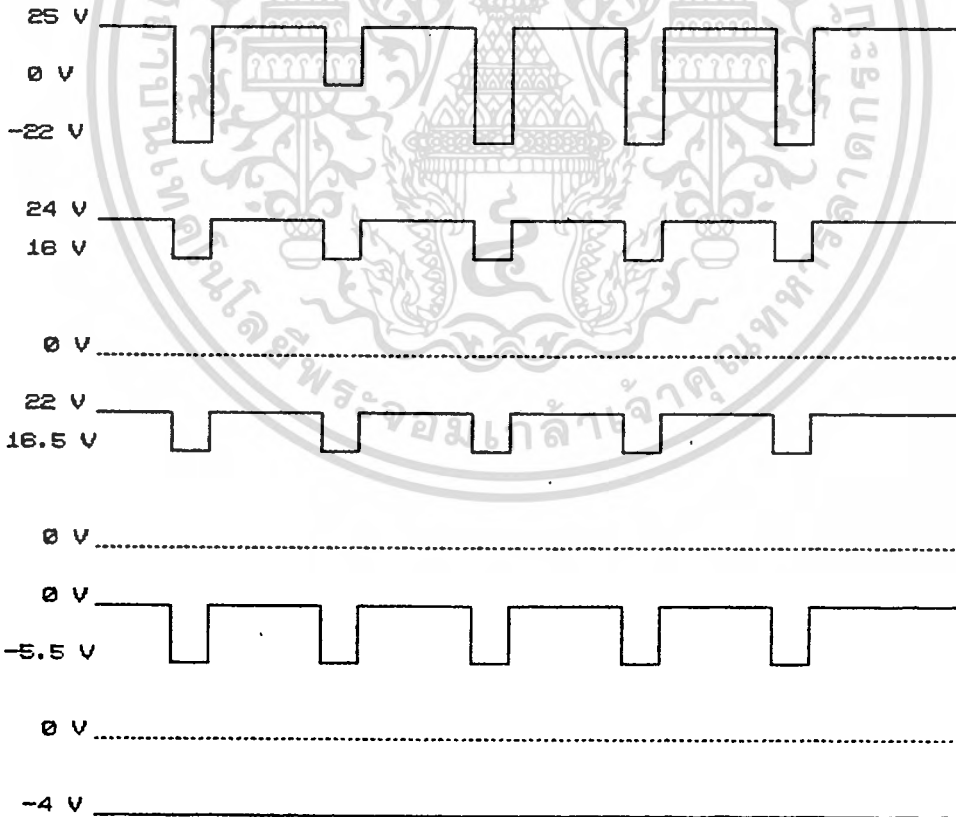
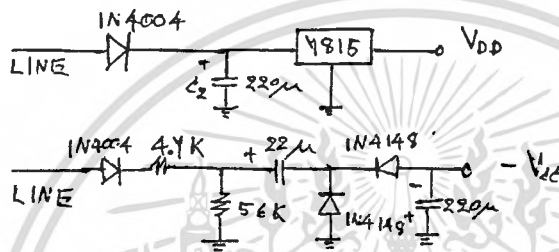
ส่วนแหล่งจ่ายไฟ

ข1+
C2
24V.

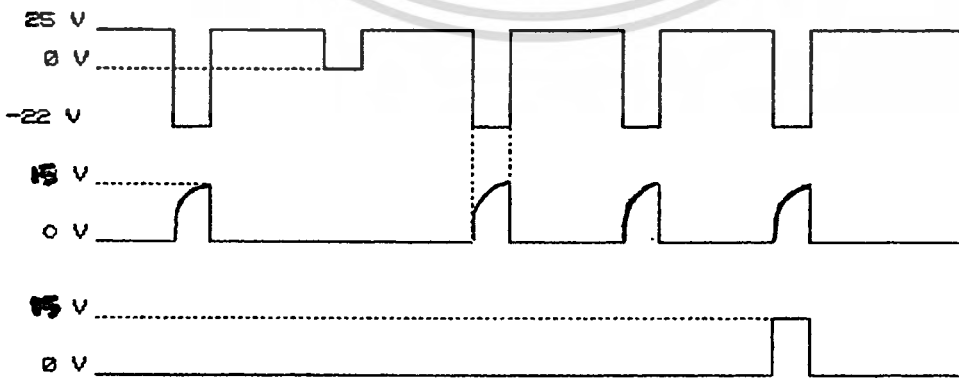
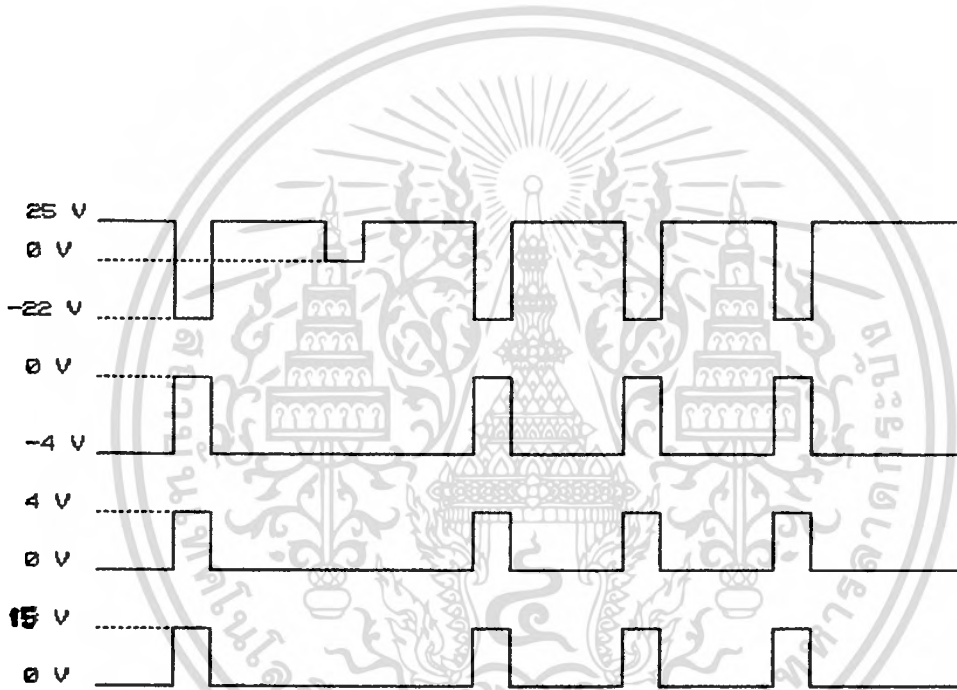
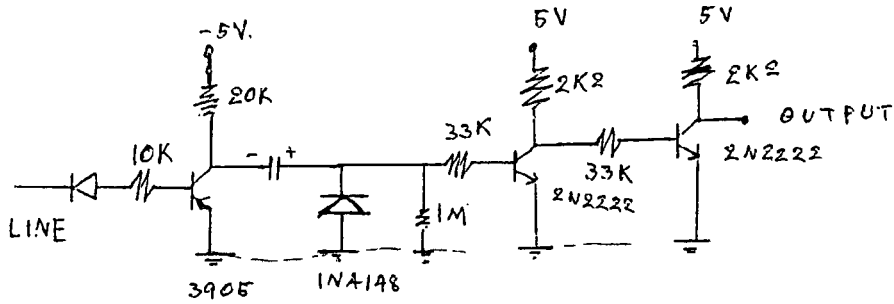
0V.

VDD
9V.

0V.

ส่วนตรวจจับสัญญาณลบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ 4-4 งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

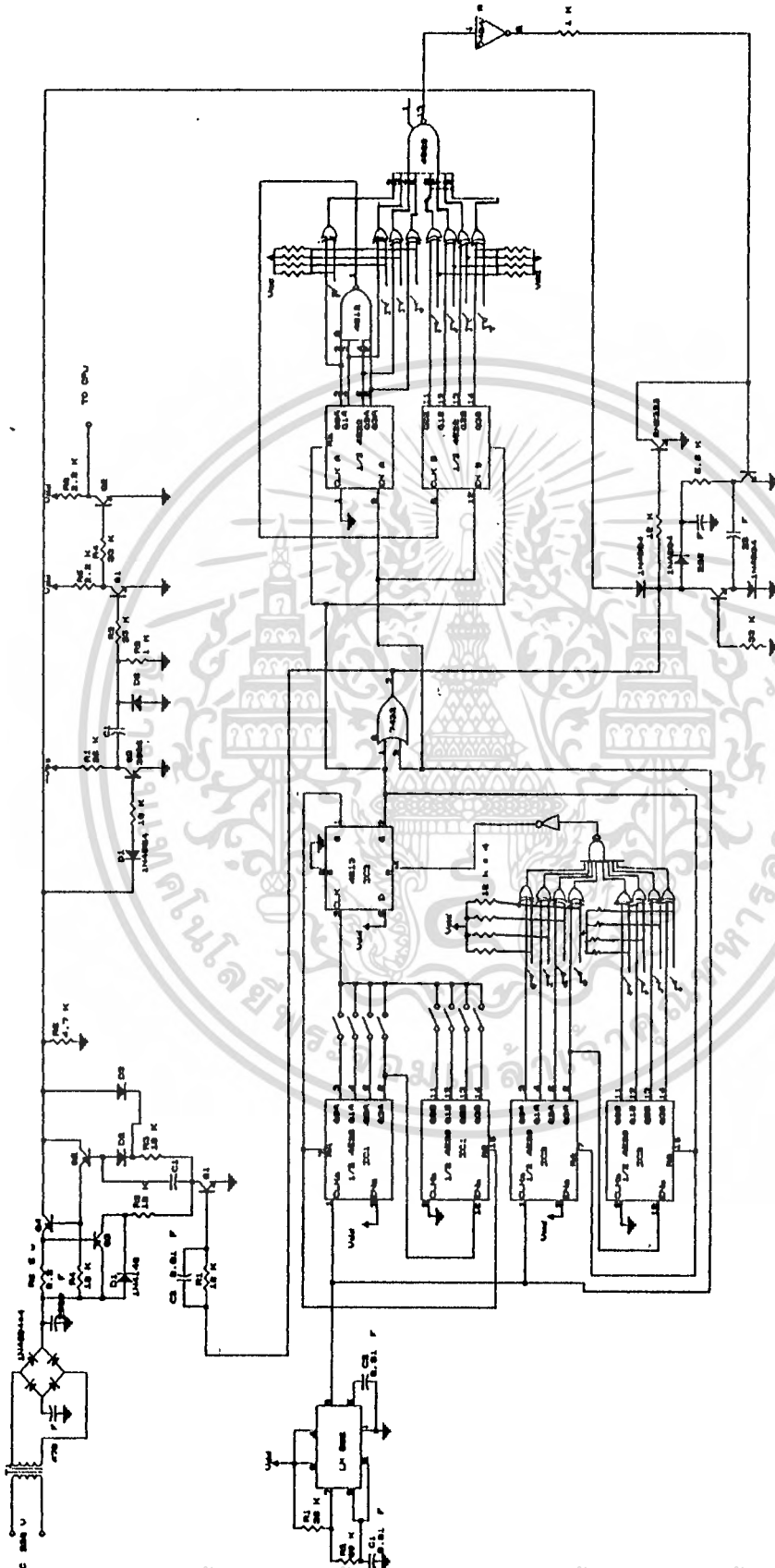
บทวิจารณ์และสรุป

โครงการนี้ได้พัฒนามาจากโครงการระบบรักษาความปลอดภัย โดยใช้พีลซ์เทรนเทคนิค ซึ่งสามารถที่จะทำงานเป็นได้ทั้งระบบรักษาความปลอดภัย และเป็นตัวควบคุมระยะไกลได้ด้วย โดยที่โครงการนี้ยังสามารถที่จะตั้งให้ซีเคียว สเลฟทำการส่งข้อมูลไปยังรีโมท สเลฟที่ตัวต้องการได้และยังสามารถทำงานตามเวลาที่ต้องการ โดยอาศัยการควบคุมของระบบนี้ได้ด้วย

ข้อดีของระบบนี้ คือ

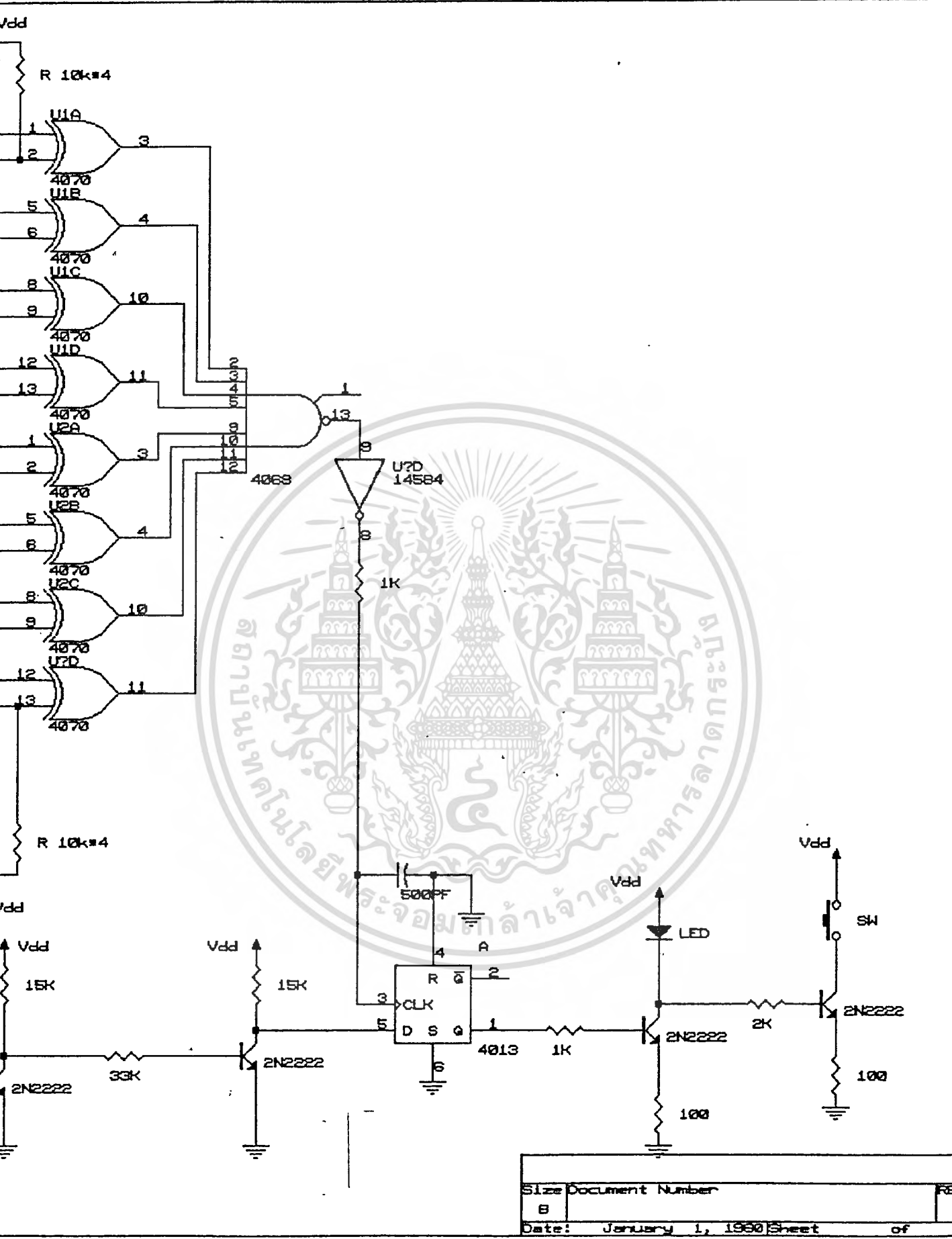
- สามารถทำงานเป็นระบบรักษาความปลอดภัยที่มีโหมดในการทำงานถึง 3 โหมด (ดูในภาคผนวกท้ายเล่ม) ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ใช้จะตั้งให้ทำงานในโหมดใด
- สามารถทำการควบคุมอุปกรณ์อื่นๆ ตามเวลาที่ตั้งไว้ภายใน 1 วันได้
- สามารถเลือกได้ว่าจะให้ทำหน้าที่เป็นซีเคียวหรือรีโมท โดยอาจจะกำหนดให้เป็นซีเคียวหรือรีโมททั้งระบบ หรือ จะให้ส่วนหนึ่งทำหน้าที่เป็นซีเคียว และ ให้ส่วนที่เหลือทำหน้าที่เป็นรีโมทก็ได้
- ในระบบนี้ส่วนกลางกับส่วนซีเคียว สเลฟจะมีการติดต่อกันตลอดเวลาโดยถ้าตัวซีเคียว สเลฟเสียก็จะทำให้ส่วนกลางสามารถรับรู้ได้
- ในระบบนี้ทั้งระบบจะใช้สายส่งเพียง 2 เส้นเท่านั้น
- ในระบบนี้มีการสร้างในรูปแบบของระบบ (คือไม่ได้สร้าง เซ็นเซอร์) ดังนั้นสามารถที่จะเลือกใช้ตัว เซ็นเซอร์ได้หลายชนิดในแต่ละส่วนของซีเคียว สเลฟ ทำให้ใช้งานได้กว้างมากขึ้น
- ไฟเลี้ยงส่วนซีเคียว สเลฟ และรีโมท สเลฟ สามารถใช้จากส่วนกลางไปเลี้ยงได้ ไม่ต้องใช้ไฟเลี้ยงพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

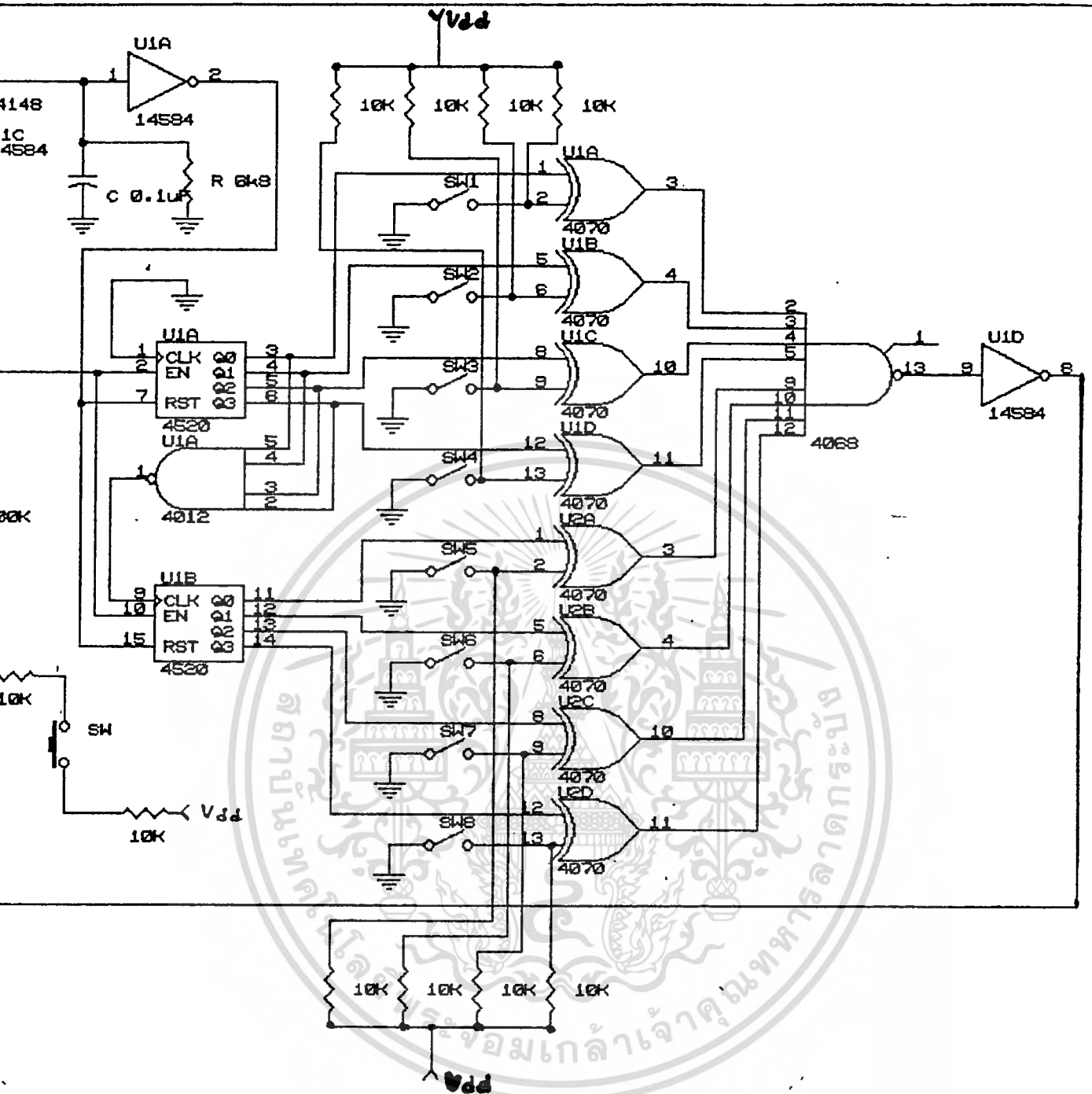
วงจรส่วนกลาง (Master)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

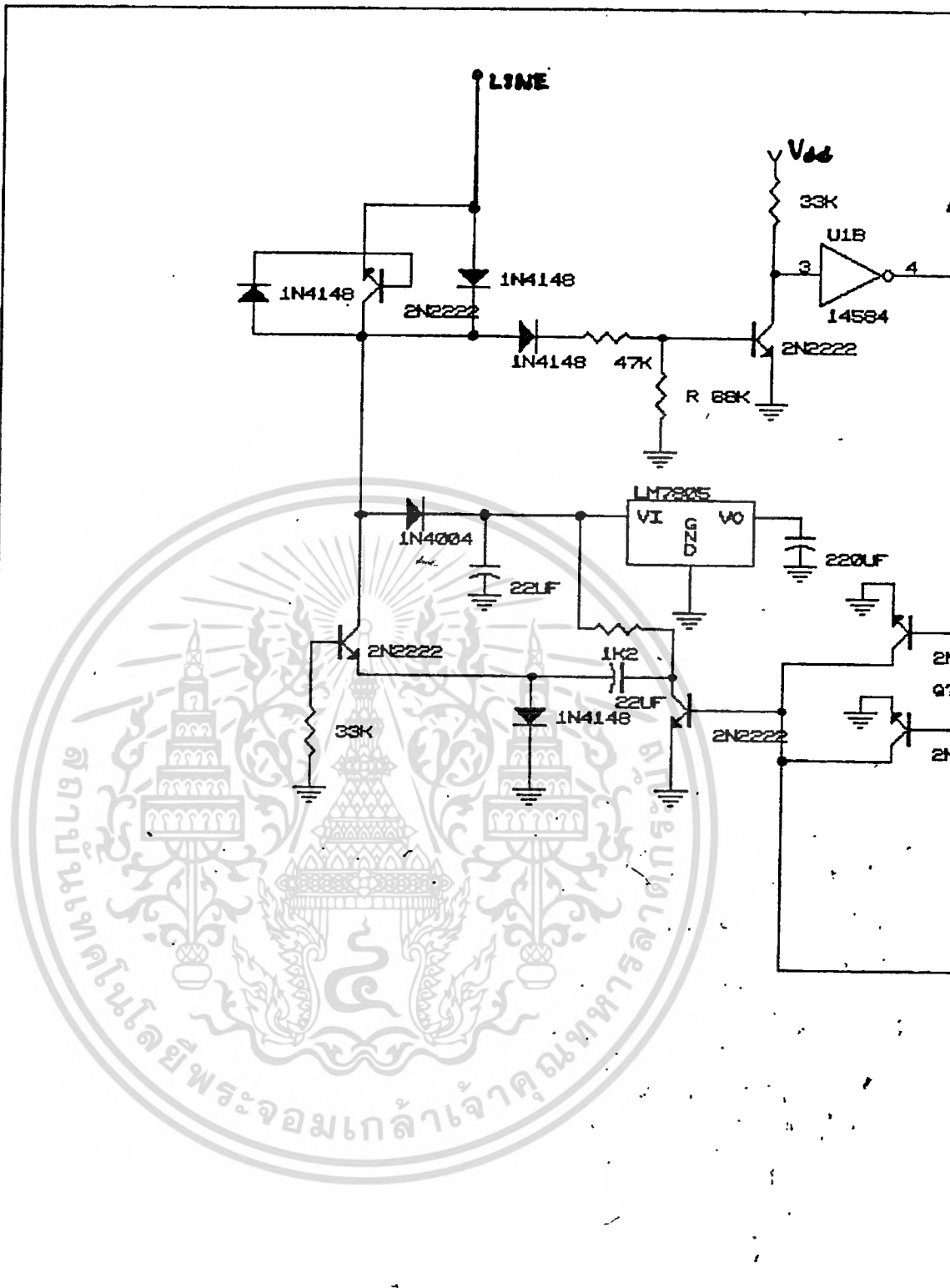
Size	Document Number	Page
B		
Date:	January 1, 1990	Sheet of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Size Document Number	
B	
Date: January 3, 1980 Sheet	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.2 วงจร ซีเคียวสเลฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก 1

การตั้งระบบก่อนใช้งาน

การใช้งานระบบควบคุมและตรวจสอบความปลอดภัยนี้ ผู้ใช้สามารถที่จะโปรแกรม ส่วนการใช้งานได้ โดยมีฟังก์ชันการใช้งานและวิธีการใช้ส่วนต่างๆ ของระบบดังต่อไปนี้

เมื่อตั้งระบบ (Power On) ส่วนแสดงผล (ซึ่งแสดงผลด้วย แอลอีดี 7 เซกเมนต์)

จะปรากฏดังรูป

7	8	9	EX
1	5	6	5
1	2	3	H
0	H	M	T

ภาพที่ 1 แสดงความพร้อมของระบบ

ภาพที่ 2 แสดงแป้นสำหรับคีย์ข้อมูล

ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของระบบ โดยแบ่งฟังก์ชันการใช้งานเป็น 3 โหมด คือ

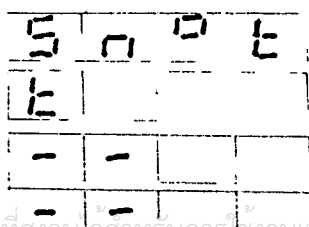
1. โหมดการตั้ง เวลาให้กับระบบ (Mode 1: Set Time To System)
2. โหมดการโปรแกรม รีโมทสเลฟ (Mode 2: Program Remote Slave)
3. โหมดการตั้งจำนวน ซีเคียสเลฟ (Mode 3: Set No of Slave)

โหมด 1 : การตั้ง เวลาให้กับระบบ

ในโหมดนี้ เป็นการทำให้ผู้ใช้สามารถตั้งเวลาการเริ่มต้นของระบบได้ เพื่อที่ ส่วนนาฬิกาเดินตามเวลาที่ได้ตั้งไว้ โดยส่วนที่ผู้ใช้จะสามารถโปรแกรมได้ คือ ชั่วโมง และ นาที โดยมีวิธีการใช้โหมดนี้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เมื่อส่วนแสดงผล แสดงความพร้อมของระบบดังรูปที่ 1 แล้ว กดปุ่มฟังก์ชัน โหมด 1 (T) เพื่อตั้งเวลา ส่วนแสดงผลจะแสดงตัวที่ (5) หมายถึง ให้ผู้ใช้กดคีย์เพื่อตั้ง เวลา

ขั้นที่ 2 กดแป้นตัวเลข เพื่อตั้ง เวลาตามด้วยปุ่มชั่วโมง หรือนาที ทั้งนี้ผู้ใช้สามารถ ตั้งเวลาส่วนชั่วโมง หรือนาทีอันใดก่อนก็ได้ จากนั้นส่วนแสดงผลจะยังคงแสดงการให้ผู้ใช้กด แป้นต่อ ในกรณีที่ผู้ใช้กดข้อมูลผิด ตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการตั้ง เวลา 15 น. 35 นาที ก็แสดงขั้นตอนได้ดังนี้

กดคีย์ **T**

กดคีย์ **1 5** + **H**

กดคีย์ **3 5** **M**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษา กดคีย์ต่อเพื่อแก้ไขข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นที่ 3 ในกรณีที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ต้องการออกจากโหมดนี้ ก็กดปุ่ม **EX** เพื่อออกจากโหมด ส่วนแสดงผลจะแสดงความพร้อมดังรูปที่ 1 เพื่อให้ผู้ใช้โปรแกรมฟังก์ชันโหมดอื่นๆ

โหมด 2 : การโปรแกรม รีโมทสเลฟ

ในโหมดนี้เป็นการทำให้ผู้ใช้โปรแกรมว่า จะให้รีโมทสเลฟตัวใด ทำงานใน เวลาใด และเลิกทำงานเมื่อใด โดยขั้นตอนการโปรแกรมจะแสดงเป็นขั้นๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เมื่อระบบแสดงความพร้อมแล้ว กดคีย์ (**R**) ส่วนแสดงผลจะปรากฏ ที่ด้านซ้ายของส่วนแสดงผล เพื่อบอกให้ผู้ใช้ทราบว่ากำลังอยู่ในโหมดการโปรแกรมรีโมทสเลฟ

ขั้นที่ 2 กดแป้นตัวเลข เพื่อบอกลำดับที่ของตัวรีโมทสเลฟ การกดแป้นตัวเลข จะโปรแกรมได้ไม่เกิน 255 ตัว ฉะนั้นหากผู้ใช้กดตัวเลขเกิน 255 แล้วละก็ ส่วนแสดงผลจะบอกให้ทราบว่า การกดนั้นกดผิด (Error) แล้วรอการกดใหม่ และการกดลำดับที่ของตัวรีโมทสเลฟ นั้นจะต้อง เป็นจำนวนที่มากกว่า จำนวนของซีเคียวสเลฟด้วยทุกครั้ง

ขั้นที่ 3 เมื่อได้ลำดับที่ของรีโมทสเลฟแล้ว กดปุ่ม **R** เพื่อตั้ง เวลาเริ่มต้นการทำงาน โดยมีลักษณะ เช่นเดียวกับการตั้ง เวลาให้ระบบ แล้วกดปุ่ม **EX** เพื่อตั้ง เวลาการเลิกทำงานโดย ลักษณะ เช่นเดียวกัน

ขั้นที่ 4 เมื่อตั้ง เวลาเลิกให้กับรีโมทสเลฟตัวนั้นๆแล้ว กดคีย์ **EX** เพื่อโปรแกรมตัว รีโมทสเลฟตัวต่อไป

ขั้นที่ 5 ส่วนแสดงผลจะแสดง เพื่อให้ผู้ใช้โปรแกรมรีโมทสเลฟตัวต่อไป ผู้ใช้ก็ โปรแกรมต่อไปเรื่อยๆ หากผู้ใช้ต้องการจะหยุดการโปรแกรม ก็สามารถเลิกได้โดยกดคีย์ **EX** ส่วนแสดงผลก็จะแสดงความพร้อม เพื่อรอการโปรแกรมโหมดอื่นต่อไป

ตัวอย่างการโปรแกรม

☐			
--------------------------	--	--	--

กดคีย์ 352 จะแสดง

-	-	-	E
---	---	---	---

☐			
--------------------------	--	--	--

กดคีย์ 13 จะแสดง

-	-	-	E
---	---	---	---

(เมื่อตั้งซีเคียวสเลฟ 20 ตัว)

☐			
--------------------------	--	--	--

กดคีย์ 125+**R** จะแสดง

E			
---	--	--	--

☐			
--------------------------	--	--	--

กดคีย์เวลา+**EX** จะแสดง

☐			
--------------------------	--	--	--

☐			
--------------------------	--	--	--

กดคีย์ **EX** จะแสดง

S	K	☐	E
---	---	--------------------------	---

โหมด 3 : การตั้งจำนวน ซีเคียวสเลฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในกรณีที่ผู้ซื้อเครื่องนี้ไปเอาคีย์ไปใช้ประโยชน์อื่นเป็นการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โหมดของการทำงาน โดยมีขั้นตอนการโปรแกรมดังนี้

ขั้นที่ 1 เมื่อระบบแสดงความพร้อมตามภาพที่ 1 แล้ว ก็กดปุ่ม **S** เพื่อเข้าสู่ฟังก์ชันการทำงานในโหมดที่ 3 ส่วนแสดงผลจะแสดง (๓) ที่ด้านซ้ายของจอเพื่อบอกให้ผู้ใช้ทราบ

ขั้นที่ 2 ทำการป้อนข้อมูล โดยจะต้องไม่เกินค่า 255 (ซึ่งเป็นจำนวนสูงสุดของจำนวนซีเคียว สเลฟ) จากนั้นกดคีย์ **S** เพื่อรับข้อมูล

ขั้นที่ 3 ทำการเลือกโหมดที่จะให้ทำงานในโหมดการทำงานโหมดไหน โหมด 1 โหมด 2 หรือ โหมด 3 โดยกดเลขที่ต้องการ ส่วนแสดงผลจะแสดงดังภาพ จากนั้นก็กดคีย์เพื่อออกจากส่วนนี้

ขั้นที่ 4 เป็นการโปรแกรมให้ว่า รีโมทสเลฟตัวใดใช้แก้ไขคู่กับ ซีเคียวสเลฟตัวใด โดยการกดปุ่ม **F** เพื่อเข้าสู่การโปรแกรม ส่วนแสดงผลจะแสดงดังภาพ

ขั้นที่ 5 ป้อนข้อมูล โดยเป็นลำดับที่ของตัวซีเคียว สเลฟ จากนั้นกดปุ่ม **F** เพื่อรับข้อมูล ส่วนแสดงผลจะแสดงตัว (๓) ปรากฏบนจอ

ขั้นที่ 6 จากนั้นก็ป้อนข้อมูลโดยเป็นลำดับที่ของตัวรีโมท สเลฟ แล้วกดปุ่ม **F** เพื่อรับข้อมูล จากนั้นส่วนแสดงผลจะแสดงตัว ๓ ที่จอเพื่อให้ผู้ใช้สามารถที่จะโปรแกรมต่อได้ เมื่อโปรแกรมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ให้กดคีย์ **EX** เพื่อออกจากโหมดนี้ ไปสู่การโปรแกรมในโหมดอื่นต่อไป

ตัวอย่างการโปรแกรมในโหมดต่างๆ

ตัวอย่างที่ 1 การตั้ง เวลาให้กับระบบ เป็นเวลา 14.27 น.

กดคีย์ **T** + [1 | 4 | H | 2 | 7 | M]

กดคีย์ **EX** เพื่อออกจากโหมดนี้

ตัวอย่างที่ 2 การโปรแกรมให้รีโมท สเลฟ ตัวที่ 126 ทำงานเมื่อเวลา 17.25 น.

เอกสารและ เลิกทำงานเวลา 20.23 น.การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กตศัย์ **R** + **1 2 6**

กตศัย์ **R** + **1 7 H 2 5 M EX 2 0 H 2 3 M EX**

กตศัย์ **EX** เพื่อออกจากโหมคนี้

ตัวอย่างที่ 3 การโปรแกรมให้มีซีเคียว สเลฟ 20 ตัว ทำงานในโหมคที่ 1 และ
เมื่อซีเคียว สเลฟ ตัวที่ 1 เสียให้รีโมท สเลฟ ตัวที่ 178 ทำงาน

กตศัย์ **S** + **2 0**

กตศัย์ **F** + **1** + **EX** + **F** + **1**

กตศัย์ **F** + **1 7 8** + **F**

กตศัย์ **EX** เพื่อออกจากโหมคนี้

หมายเหตุ : โหมค 1 รีโมท สเลฟ จะทำงานตลอด จนกว่าซีเคียว สเลฟ จะกลับเป็นปกติ

โหมค 2 รีโมท สเลฟ จะทำงานชั่วขณะ แล้วจะหยุดทำงาน

โหมค 3 รีโมท สเลฟ จะทำงานตลอด จนกว่าจะมีการรีเซต

ภาคผนวก 2

การโปรแกรมขณะทำงาน

เริ่มต้นจาก การกดปุ่มแสดงผล ถ้าหากว่ามีซีเคียว สเลฟ เสีย ส่วนแสดงผลจะแสดงดังภาพ

- E S E

ถ้าหากว่าไม่มีซีเคียว สเลฟตัวใดเสีย ส่วนแสดงผลจะแสดงดังภาพ

□ E S E

ในกรณีที่พบว่าไม่มีซีเคียว สเลฟ เสียอยู่ก่อนแล้ว กดปุ่ม **+** เพื่อแสดงซีเคียว สเลฟ ตัวที่เสีย ขณะนี้สามารถกดปุ่ม **T** เพื่อดูเวลาที่เสียของซีเคียว สเลฟตัวนั้นๆหากต้องการดูซีเคียว สเลฟที่เสียตัวต่อไปก็กดปุ่ม **+** ถ้าหากต้องการย้อนกลับก็กดปุ่ม **-** หากว่าสิ้นสุดซีเคียว สเลฟ หรือครบ 85 ตัวแล้ว ส่วนแสดงผลจะแสดงดังภาพ

□ □ □ □

หากต้องการแสดงผลด้วย เครื่องพิมพ์ให้กดปุ่ม **P** เครื่องพิมพ์จะพิมพ์ต่อ เนื่องจากว่า จะถึงซีเคียว สเลฟตัวสุดท้าย หรือครบ 85 ตัวเช่นกัน

รูปแบบข้อมูลที่พิมพ์ออกมาในแต่ละแถวประกอบด้วย SSS-Hr.Mn- E(C)

SSS หมายถึงค่าซีเคียว สเลฟตัวที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานะ เช่น เซอร์

Hr หมายถึง เวลาในหน่วยชั่วโมง

Mn หมายถึง เวลาในหน่วยนาที

E หมายถึง Error , C หมายถึง Clear

ในกรณีที่ข้อมูลที่พิมพ์ออกมา มีหลักสุดท้ายเป็นตัว E หมายถึงซีเคียว สเลฟตัวนั้นขาด การติดต่อกับส่วนกลาง (ไม่มีพัลส์ลบมายังส่วนกลาง)

ในกรณีที่ข้อมูลที่พิมพ์ออกมา มีหลักสุดท้ายเป็นตัว C หมายถึงซีเคียว สเลฟตัวนั้นเริ่ม ทำการติดต่อกับส่วนกลางอีกครั้ง (มีพัลส์ลบมายังส่วนกลาง)

การพิมพ์ข้อมูลจะพิมพ์ต่อเนื่อง เมื่อต้องการพิมพ์อีกชุดก็ให้กดปุ่ม **P** เช่นเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารลับ ถ้าหากต้องการตรวจสอบ และควบคุมระบบอีกครั้ง ให้กดปุ่ม **[EX]** ใช้ประกอบกับปุ่ม การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกข้อมูล และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ต่างๆ คือปุ่ม **P** (**EX** + **P**) หมายถึง กลับสู่ระบบโดยลบข้อมูลชี้เคียว ส.เลขที่เสียทั้งใบ
- ปุ่ม **S** (**EX** + **S**) หมายถึง กลับสู่ระบบโดยให้คงข้อมูลชี้เคียว ส.เลขที่เสียนั้นไว้
- ปุ่ม **+** (**EX** + **+**) หมายถึง กลับไปเริ่มต้นการตั้งระบบใหม่ทั้งหมด โดยที่ไม่ลบข้อมูลเดิมที่ตั้งไว้แล้ว
- ปุ่ม **-** (**EX** + **-**) หมายถึง กลับไปเริ่มต้นระบบใหม่ โดยลบข้อมูลทั้งหมดทิ้งไป

ตารางแสดงสัญลักษณ์ที่เครื่องพิมพ์ EPSON MODEL-41 สามารถพิมพ์ได้

รหัสเครื่องพิมพ์	00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	0A	0B	0C	0D
สัญลักษณ์ (วงนอก)	+	X	/	<>	*	S	T	M	C	=	-	%	E	
(วงใน)	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	-	,	.	#

วงนอก หมายถึง วงที่อยู่ชั้นนอกสุดของ เครื่องพิมพ์ซึ่งจะต้องพิมพ์เป็นตัวแรกทุกครั้งเมื่อเริ่มพิมพ์

วงใน หมายถึง วงที่อยู่ถัดเข้ามา

ลักษณะการพิมพ์จะ เริ่มพิมพ์จากหลักสุดท้ายเข้าไปหลักที่อยู่ภายใน ดังนั้นทุกครั้งเมื่อเริ่มทำการพิมพ์ เครื่องจะพิมพ์ผ่านวงนอกก่อน หลังจากนั้นจะพิมพ์ช่องว่าง 1 ช่อง เพื่อแยกข้อมูลของวงนอกและวงในออกจากกัน

การเลื่อนกระดาษจะทำการเลื่อนกระดาษได้เองโดยอาศัยแรงหมุนของตัวมอเตอร์ และการหน่วง เวลาที่จ่ายไฟให้พอดีกับความต้องการของระบบไฟเลี้ยงมอเตอร์

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าปราศจากคำแนะนำ และความช่วยเหลือ
ขออาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานนี้ จึงขอขอบคุณ อาจารย์ พลมตุง ผดุงกุล รวมทั้ง ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์
ที่เอื้ออำนวยเครื่องมือและอุปกรณ์ให้เป็นอย่างดี และเพื่อนๆ ที่ให้คำปรึกษา และกำลัง
ใจด้วยดีมาตลอด

คณะผู้จัดทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

1. RODNAY-ZAKS , " PROGRAMMING THE Z80 " , SYBEX INC. , 1980.
2. JAMES W. COFFRON , " Z80 APPLICATION " , SYBEX INC. , 1983.
3. ทีมงาน ETT , " RTC นาฬิกาบอกเวลาให้ไมโครโปรเซสเซอร์ ตอนที่ 1 ,
วารสารเซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ , ฉบับที่ 78 , พฤษภาคม 2530 ,
หน้า 137 - 142.
4. ทีมงาน ETT , " RTC นาฬิกาบอกเวลาให้ไมโครโปรเซสเซอร์ ตอนจบ ,
วารสารเซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ , ฉบับที่ 79 , มิถุนายน - กรกฎาคม , 2530 ,
หน้า 143 - 152.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้